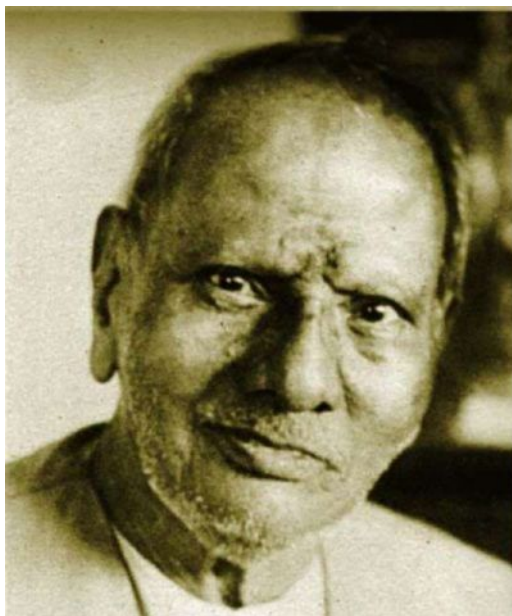

SVESNOST I APSOLUT

Poslednji govori Šri Nisargadate Maharadža

Naziv originala:
Consciousness And The Absolute
The final talks of Sri Nisargadatta Maharaj
Edited by Jean Dunn, 1994.

Lektura, korektura i napomene: Ivan Antić

1. maj 1980.

Pitanje: Kako jedan đnani vidi svet?

Maharadž: Đnani¹ je svestan porekla i vrednosti svesnosti i ovog bivanja koje ga je spontano obasjalo. Ta ista svesnost igra mnogo različitih uloga; neke su srećne, neke nesrećne, ali kakve god da su, đnani ostaje samo njihov posmatrač. Te uloge nemaju nikakav uticaj na đnani-ja.

Svi vaši problemi su problemi koje stvaraju telo i um. Pa ipak, vi se vezujete za telo. Budući da se identifikujete sa telom i umom, sledite određene kulturne obrasce dok pričate. Ja to ne radim. Možda ću vas zbuniti; možda nećete biti u stanju da shvatite šta vam govorim.

Ja nemam osećaj za pristojnost.

Vas vezuju sopstveni koncepti i verovanja. Zapravo, vi volite jedino to "JA"; sve radite samo zbog toga. Ne radite za sve, čak ni za svoj narod, već samo za to "JA" koje toliko volite.

P: Ali, ja volim da delam; volim da radim

M: Sve se te aktivnosti dešavaju, ali samo kao zabava. Hodanje i spavanje dolazi i odlazi spontano. Kroz to osećanje "JA" vi spontano osećate da nešto radite. Ali, treba da otkrijete da li je to osećanje o "JA" stvarno ili nestvarno, stalno ili nestalno. To "JA" koje se pojavljuje nije stvarno. Ja sam dokazao koliko je ono nestvarno. Ovo saznanje unutar vas koje zna da je "JA" nestvarno, to saznanje koje shvata promenu, mora samo biti nepromenljivo, stalno.

Vi ste iluzija, *maya*, imaginacija. Pošto znam da ja nisam stvaran, tako isto znam da ni vi niste stvarni. Znači ne: Pošto sam ja stvaran, vi ste nestvarni. Nego: Pošto ja nisam stvaran, ništa nije stvarno.

Svesnost zavisi od tela; telo zavisi od hrane. Svesnost je ta koja sada govori. Bez hrane, telo ne može opstati. A opet, bez tela, da li bih ja mogao pričati?

Možete li učiniti bilo šta da sačuvate ovaj osećaj "JA"? Kao što je došao spontano, tako će i otići. Neće vas upozoriti objavljujući: "Sutra odlazim."

Sumnja se pojavila i vi pokušavate da nađete rešenje, ali ko je taj koji sumnja? Otkrijte sami.

10. maj 1980.

M: Kako sam došao do istine da postojim večno? Meditiranjem o onome koji meditira, sa "JA JESAM" koje se utapa u "JA JESAM". Tek tada sam shvatio šta je moja istinska priroda.

Veliki sveci su meditirali na isti način. Niko mi nije rekao kako to da radim. Nisam tražio objašnjenje izvan sebe. Ono je izraslo unutar mene.

Meditirao sam kao sveci i imao jednu viziju. U početku, pojavio se prostor, a u tom prostoru video sam otelotvorene principe. Zapravo, oni nisu imali tela, ali u mojoj viziji jesu. Nazvao sam ih Prakrti i Puruša, muški i ženski aspekti kosmičke svesti. Sve dok ne dođe do spajanja Prakrti i Puruša, dotle dinamička sveprožimajuća svest leži uspavana. Prilikom spajanja muškog i ženskog aspekta, supstance bivaju usađene u ženskoj figuri. Posle stapanja u materici ove supstance počinju da dobijaju oblik. Posle devet meseci trudnoće, rodi se novorođenče.

Ta svesnost koja je usađena u matericu je kauzalno telo *lingadeha*. U njemu je spoznaja "JA JESAM" uspavana. Eto šta sam video u meditaciji.

¹ Đnani (jnani) je prosvetljeni.

P: Kako smo mi izgubili ovo stanje čiste svesnosti?

M: Svako biće iskusi stanje Išvara², bilo direktno ili kao mogućnost, ali je toliko zarobljen u ovom svetu objektivnosti da gubi sopstveni identitet. Morate znati šta je zapravo ovaj princip "JA JESAM". Pojavljuje se spontano i sa njegovim pojavljivanjem počinje zagonetka života zasnovanog na konceptima.

P: Kako da započnem potragu za Sopstvom?

M: Počnite od samog početka. U ovom velikom svetu ja sam počeo sa roditeljima, jer sam jasno znao da je moj princip već stanovao tamo u zbirci njihovih telesnih elemenata iz kojih sam ja potekao. Ali, došao sam do zaključka da ja ne mogu biti taj princip koji dolazi iz tela majke.

Ovde nema nikog ko je star 100 godina. Da li to znači da vi niste postojali pre 100 godina?

P: Ne znam.

M: Onaj ko je rekao: "Ne znam." mora da je postojao: ukratko, niste izgledali ovako, ali mora da ste bili nešto. Ovo morate shvatiti ispravno. Pre 100 godina ja nisam postojao u ovom obliku; prema tome, onaj ko ovo govori mora da je bio tamo tada. Vi ste postojali i postojite kroz večnost.

Ono što ja objašnjavam ne odnosi se na objektivnu spoznaju. Vi ne želite da se odreknete ni objektivne spoznaje ni takozvane spiritualne, pa ipak, kroz te zemaljske koncepte želite da shvatite zagonetku svog postojanja, a baš je to razlog zbog koga to niste u stanju. Uistinu, vaše stanje je blaženstvo Apsoluta, a ne ovo zapanjujuće stanje. U tom stanju vi ste puni blaženstva, ali ne možete da ga iskusite. Tamo nema ni traga od bede niti nesreće, samo čisto blaženstvo. O čemu ja zapravo govorim?

P: Ananda (blaženstvo).

M: Zbog toga što želite određeno zadovoljenje u skladu sa sopstvenim konceptima, vi pokušavate da definišete čisto blaženstvo. Termin "ananda" ima značaj samo ako ukazuje na to da je fizičko bivanje u stanju da ga iskusi. Kada ste u dubokom snu i počinjete da vidite oblike, vi zapravo spavate. Zar ne dolaze ti oblici iz vašeg sopstvenog bivanja? Šta god da vidite, čak i u budnom stanju, ne dolazi li to iz vašeg sopstvenog bivanja koje boravi unutar tela?

U dubokom snu, svesnost je uspavana; nema tela, koncepata, zapreka. Pojavljivanjem ovog očiglednog budnog stanja, sa pojavljivanjem koncepta "Ja sam", ljubav prema "Ja sam" se budi. Upravo je to *maya*, iluzija.

P: Da li Maharadž smatra da je Sopstvo to koje iskušava ova tri stanja?

M: To je *saguna brahman* stanje; zbog tog bivanja postoje druga stanja. Svet snova je jako star, nije od juče. U snovima vidite stare spomenike. Vaše bivanje je jako moćno.

Pojavljivanje ovog bivanja samo po sebi konstituiše vreme. Sve je bivanje, ali ja, Apsolut, nisam to. U meditaciji, postojao je prostor u kome su se iznenada pojavila dva oblika iz ne-oblika, Prakrti i Puruša, a suština ovih oblika bila je spoznaja "Ja sam". Nije bilo oblika, onda su se iznenada pojavili, baš kao u svetu snova.

Kao snevač, vi spavate na krevetu, ali u vašem snu vidite telo i mislite da ste to vi i sve radite kroz to telo iz vašeg sna. Na isti način, tela su formirana u takozvanom budnom stanju.

Prakrti i Puruša stanje nema formu i večno je, nema ni početak ni kraj. Ali iz tog stanja se pojavljuju pet elemenata, a sa njima, spontano, telo se formira u trenutku kad se vreme iskusi prvi put. Ovo objašnjenje neće razumeti svako. U trenutku takozvane smrti, sa kojim identitetom biste voleli da odete?

² Išvara je Bog, dakle, stanje jedinstva sa Bogom, kao svoj pravi identitet, autentičnost.

P: Kao Parabrahman.

M: Apsolut, koga ja zovem *Parabrahman*, šta je to? To što vi radite jeste da umnožavate reči sa još više reči, koncepte sa još više koncepata.

P: Maharadž, morate me spasiti od toga.

M: Možete li vi definisati ko ste?

P: Moram dobiti Vaš blagoslov da bih shvatila ko sam.

M: Vrlo ste vešti sa rečima. Kada ja govorim o spoznaji, to je izvan ovog sveta, a vi pokušavate da to shvatite kroz koncepte i reči. Odbacite sve te koncepte i istražujte samu suštinu vašeg bivanja. Kako ste postali? Duboko razmišljajte! Istinski blagoslov Gurua dolazi kada vas vaša sopstvena spoznaja preplavi iznutra.

14. maj 1980.

M: Doktori su dijagnostifikovali da ovo telo boluje od raka. Da li bi iko drugi bio tako radostan kao što sam ja, sa tako ozbiljnom dijagnozom? Ovaj svet je vaše neposredno iskustvo, vaše vlastito viđenje. Sve što se dešava, dešava se na tom nivou. Ali ja nisam na tom nivou. Ja sam se odvojio od *sattva guna*, od bivanja.

Najviše stanje u duhovnosti je ono stanje gde nema nikakvih potreba, gde ništa ne koristi ničemu. To stanje se zove *Nirvana*, *Nirguna*, a to je Večita i Najviša Istina. Suština celog ovog razgovora zove se *Sat-Guru Parabrahman*, to je stanje u kome nema uslovljavanja.

Posle raspada univerzuma, kada ne bude ni traga od daljeg stvaranja, ono što ostaje je moje savršeno stanje. Ni stvaranje ni raspad univerzuma me ne dotiču uopšte. Nisam objasnio ovaj deo: moje stanje nikada nije ni osetilo stvaranje i raspad univerzuma. Ja sam onaj princip koji prevazilazi sve kreacije i sve raspade. To je moje stanje, i vaše takođe, samo vi to ne shvatate, jer ste obgrlili svoje bivanje. Shvatiti to moguće je samo ako imate podršku nesalomive vere od večnog *Sat-Guru Parabrahman*. Ovo stanje, ovaj *Parabrahman* princip, večan je i istovremeno je takođe i *Sat Guru*. To je osnov svake istinske posvećenosti *Guruu*.

29. juli 1980.

P: Zašto je nastala ova svesnost?

M: Vi ste i pitanje i odgovor. Sva vaša pitanja dolaze od vašeg poistovećivanja sa telom. Kako može da se odgovori na bilo koje pitanje koje se odnosi na ono što je prethodilo i telu i svesnosti? Ima jogija koji su sedeli i meditirali mnogo, mnogo godina tražeći odgovore na ovo pitanje, ali čak ni oni nisu to razumeli. A vi se žalite.

P: To je velika misterija.

M: To je misterija samo za neznalicu. Za onog ko se ne poistovećuje sa telom, to više nije misterija.

P: Zar Maharadž ne može to da nam prenese?

M: Ja vam govorim, ali vi ne slušate.

P: Da li nas Maharadž vidi kao individue?

M: Nema individua; postoje samo fizička tela sa znanjem o "Ja sam". Nema razlike između mrava, ljudskog bića i Išvare; od istog su sačinjeni. Telo mrava je malo, a telo slona veliko. Razlika je u snazi, zbog veličine, ali životna sila je ista. Za spoznaju je neophodno telo.

P: Kako je Maharadž dobio ime Nisargadatta?

M: Svojevremeno sam pisao pesme. Pesme su isticale iz mene i u jednom trenutku samo sam dodao ime Nisargadatta. Bio sam obuzet pisanjem pesama sve dok me moj guru nije upozorio: "Suviše uživaš u pisanju tih pesama; prestani sa tim!" Šta je on pokušavao da mi kaže? Da treba da se utopim u Apsolut umesto što sam obuzet svojim bivanjem.

Tako sam ja spoznao istinu, a ne putem mentalne manipulacije. Moj Guru je rekao: "To je tako," i za mene je to bio kraj! Ako ostanete u kraljevstvu intelekta, bićete zarobljeni i izgubljeni u sve više koncepata.

Svesnost je vreme koje teče neprestano. Ali ja, Apsolut, neću večno biti u društvu svesnosti, jer je ona vezana za vreme. Kada ovo bivanje završi, Apsolut neće poznavati "Ja sam". Pojavljivanje i nestajanje, rođenje i smrt, to su osobine bivanja; to nisu vaše osobine. Mokrili ste i smrad dolazi od urina - jeste li vi taj smrad?

P: Ne, nisam.

M: Ovo je bivanje kao taj urin. Možete li biti to bivanje?

P: Apsolutno ne!

M: Ne treba vam više *sadhana*. Za vas su reči Gurua završene.

5. oktobar 1980.

M: Ja ne posedujem individualnost. Nisam se ostvario kao osoba. Šta god da se desi, manifestacija je svesti.

Ljudi me poistovećuju sa sopstvenim konceptima a oni rade sve što im ti koncepti govore. To je samo svesnost koja se manifestuje, ništa drugo. Ko priča, ko hoda, ko sedi? Ovo su izrazi tog hemijskog "Ja sam." Jeste li vi ta hemija? Govorite o rajju i paklu, ovom Mahatmi ili onom, ali šta je sa vama? Ko ste vi?

U meditaciji neko ima mnogo vizija. Te su vizije u tom hemijskom, u polju svesnosti, zar ne? Sve su ove pojave vezane za tu urođenu herniju. Vi niste to "Ja sam."!

Duhovnost ne bi trebalo da se izučava; to je znanje koje se stiče slušanjem. Kada onaj koji sluša čuje i prihvati to što čuje, nešto klikne u njemu. To "Ja jesam." je različitost; to je izraz dualnosti.

8. novembar 1980.

P: Odakle to da mi sebe prirodno vidimo kao odvojene individue?

M: Vaša razmišljanja o individualnosti nisu zapravo vaše sopstvene misli; to su kolektivne misli. Vi mislite da ste vi taj koji misli, a zapravo misli dolaze iz svesnosti. Kako raste naša duhovna spoznaja, smanjuje se naše poistovećivanje sa telom i umom, i naša svesnost se utapa u univerzalnu svest. Životna sila i dalje deluje, ali njene misli i akcije nisu više svedene na individualnost. One postaju sveukupna manifestacija. To je poput vetra - vetar ne duva za nekog određenog pojedinca, nego za sveukupnu manifestaciju.

P: Kao individua, da li se mi možemo vratiti do izvora?

M: Kao individua ne; spoznaja "Ja sam" mora da se vrati do svog izvora. E sad, svesnost se identifikovala sa formom. Kasnije, ona shvati da nije ta forma i ide dalje. U nekim slučajevima može stići do prostora, i vrlo često tu i ostaje. U veoma retkim slučajevima, stigne do svog istinskog izvora, izvan svih uslovljavanja. Teško je osloboditi se te sklonosti da telo poistovećujemo sa Sopstvom. Ja se ne obraćam individui, ja se obraćam svesnosti. Svesnost je ta

koja mora tragati za svojim izvorom. Iz tog stanja ne-bivanja proizilazi stanje bivanja. Ono dolazi tiho kao suton, sa osećanjem "Ja sam" i onda, iznenada, tu je prostor. U prostoru, pokret počinje sa vazduhom, vatrom, vodom i zemljom. Svih ovih pet elemenata ste vi sami. Sve se ovo događa u vašoj svesti. Ne postoji individua. Postojite samo vi, sveukupno dešavanje ste vi sami, svesnost ste vi sami.

Vi ste ta svesnost, sva imena Bogova su vaša imena, ali time što se vezujete za telo vi se prepuštate vremenu i smrti - vi to namećete sami sebi.

Ja sam ceo univerzum. Ako sam ja ceo univerzum, onda meni ništa nije potrebno, jer ja sam sve. Ali ja sam sebe sputavam jednim malim telom; fragmentiram samog sebe i preplavljujem se potrebama. Kao telu, potrebno mi je toliko toga.

Bez tela, da li vi postojite, da li ste postojali? Da li ste sada tu i da li ste bili tu? Dostignite to stanje koje jeste i koje je prethodilo telu. Vaša istinska priroda je otvorena i slobodna, ali je vi prekrivate i oblačite je u različite oblike.

9. novembar 1980.

P: Da li bi trebalo ovu nepristranost kojoj nas uči Maharadž preneti i na decu?

M: Ne. Kad biste tako učinili, oni ne bi imali ambicija da rastu dalje; oni moraju imati određene ambicije, određene težnje, da bi se pravilno razvijali.

Onaj ko je u potpunosti istražio sebe, onaj ko je spoznao, nikada se neće mešati u igru svesnosti. Ne postoji tvorac sa tako ogromnim intelektom: čitava ova igra odvija se spontano. Ne stoji intelekt iza toga, zato ne pokušavajte da promenite vaš; ostavite ga na miru. Vaš intelekt je logičan proizvod ovog procesa, pa kako onda može vaš intelekt preuzeti odgovornost ili čak procenjivati sveukupnu kreaciju? Tragajte ka Sopstvu; to je svrha vašeg postojanja.

Duhovnost je samo spoznavanje ove igre svesnosti - pokušajte da otkrijete u čemu je podvala tragajući ka izvoru.

12. novembar 1980.

M: "Ja jesam", manifestacija *brahmana* kao i Išvara su jedno te isto; razmišljajte o tome i shvatite to. Ovo je retka prilika, jedna od onih gde je sve objašnjeno do detalja, pa je zato iskoristite.

Vi ste manifestovan *brahman*. Rekao sam vam mnogo puta koje je vaše pravo stanje, ali, zbog navike vi se uvek iznova identifikujete sa telom. Došao je trenutak kada morate da odbacite identifikaciju sa telom. Telesne aktivnosti će se nastaviti sve dok telo ne propadne, ali vi se nećete identifikovati sa njima.

P: Kako ćemo to postići?

M: Možete da posmatrate telo, prema tome vi niste to telo. Možete da posmatrate dah, prema tome vi niste taj dah. Na isti način, niste ni svesnost; ali morate postati jedno sa svešću. Kada se stabilizujete u svesnosti, ravnodušnost prema telu i čulima pojaviće se spontano. To je prirodno odustajanje, ne voljno. To ne znači da vi treba da zapostavite svoje svetovne dužnosti; obavljajte ih sa najvećim oduševljenjem.

P: Zar ne bi trebalo da ponovo otkrijemo neopterećenost telom koju ima mala beba?

M: Shvatite poreklo deteta. Dete je produkt sperme oca i jajne ćelije majke. Svesnost je u detetu kao što je i u njegovim roditeljima; to je uvek ista svesnost bilo u deteta ili u odraslog. Postoji samo jedna svesnost. Morate postati jedno sa njom i usredištiti se u njoj, a onda je transcendirati. Ta svesnost je vaš jedini kapital. Shvatite to. U kojoj meri vi poznajete sebe?

P: Dirala sam stopala Sat-gurua, izvan toga ne znam ništa.

M: To morate da radite, ali isto tako treba da shvatite značenje tih "stopala *Sat-gurua*". Shvatite da, kao što pokret počinje sa stopalima, tako isto pokret počinje od neznanja prema znanju. Kada se pojavi spoznaja, to je pokret *Sat-gurua*. Idite do izvora tog pokreta, tamo gde "Ja jesam" počinje. Trud onoga ko uhvati taj pokret neće biti uzaludan. Držeći stopala *Sat-gurua* vi ste na graničnoj liniji između spoznaje i neznanja.

17. novembar 1980.

P: Zar ne treba da odbacimo sve spoznaje?

M: Morate temeljno spoznati ovu svesnost, pa kad sve saznate o njoj stići ćete do zaključka da je sve to znanje nestvarno, a onda bi ono trebalo da nestane. Pošto se saslušali ove govore, sedite i meditirajte, "To što sam čula, da li je to istina ili nije?" Tada ćete shvatiti da i to treba da napustite.

Princip koji može da prosudi da li svet jeste ili nije, prethodi tom svetu. A TO što sve zna, da li jeste ili nije, ko njega zna?

Kada kažem *Parabrahman*, vi kažete da razumete. Imena su samo instrumenti komunikacije. Shvatate šta vam govorim?

P: Đnani zna da je sve ovo iluzija, da nema puta; ali ako je neko zbog iluzije ubeđen da postoji put i da ima gde da ide, da li вреди koristiti tehnike da bi se stiglo do te nove iluzije?

M: Iluzija - da li je to reč ili nije?

P: To je reč koja se odnosi na koncept.

M: Pa i to je samo naziv, zar ne?

P: Da.

M: Pa koju onda lažnu reč hoćete da biste bili zadovoljni?

18. novembar 1980.

M: Moj trenutni izgled je bez ograničenja, potpuna sloboda. Naposljetku, morate stići izvan spoznaje, ali spoznaja mora doći, a može doći ako stalno meditirate. Meditirajući, spoznaja "Ja sam" postepeno se smiruje i utapa u univerzalnu spoznaju, pa stoga postaje potpuno slobodna, poput neba ili prostora.

Oni koji dođu ovamo sa idejom da će nešto naučiti, čak da će steći spiritualno znanje, dolaze ovamo kao individue koje žele nešto da dobiju; u tome je problem. Tragalac mora nestati.

Kada saznate šta je vaša istinska priroda, to "Ja sam" ostaje, ali je bezgranično. Nemoguće je da steknete znanje, vi jeste znanje. Vi ste ono što tražite.

Vaše istinsko biće jeste pre bilo kojeg koncepta. Možete li vi, kao objekat, shvatiti nešto što postoji pre pojavljivanja koncepta? U odsustvu svesnosti, postoji li ijedan dokaz o postojanju bilo čega? Sama svesnost je um, misao, svi fenomeni, sve manifestacije. Da biste to shvatili, morate umreti za ono "Ja sam telo" još dok ste živi. Do ovog saznanja dolazi se samo u retkim slučajevima i to je jedno od saznanja do kojih se teško dolazi i koje ne traži nikakav napor; u stvari, napor je sam po sebi prepreka. To je intuitivno saznanje.

P: Da li onda treba napustiti sve duhovne discipline?

M: Na najvišem nivou da; na početnim nivoima morate da uradite svoj domaći zadatak. Oni koji su u stanju da intuitivno proniknu u ovo, gube interes za svetovne stvari. A onda, šta dobiju? Šta god da izgube, izgubiće to kao obični pojedinci, ali ono što će dobiti zauzvrat biće

kraljevsko. Oni koji su shvatili i koji su stigli do određenog nivoa neće više ništa tražiti, sve će im doći spontano. Neće više imati ni želju za tim; uprkos tome, ono će doći.

Ovo se ne dešava zbog pojedinca - to se događa zbog univerzalne manifestacije, ili zbog onog ko je postao jedno sa svojom istinskom prirodom. Za *đnanija* postoji samo svedočenje.

20. novembar 1980.

M: Princip koji može da upozna samog sebe nalazi se u organizmu. U puzanju crva, to je tu, jer crv instinktivno to zna.

Slušajući moje govore vi ćete se transformisati u prvobitno stanje, koje je prethodilo vašem rođenju. Upravo sada, uprkos vašem sadašnjem životu, to će se desiti. Ono što sada govorim je nešto sasvim različito, na jednom višem nivou; zato ja i ne pozivam sve da me slušaju. Ne preporučujem da bilo ko dođe i sluša jer će postati ravnodušan prema svojoj porodici i svakodnevnom životu.

Energija reči i vitalna energija treba da se stope i stabilizuju. Inače, ako im dopustite da izađu napolje, rasuće se.

Ako želite mir, stabilizujte se u trenutku u kome ste počeli da bivate, ostanite tu. *Om* je nečujan zvuk, neizgovorena reč.

Ne reagujete na moje govore, niste u stanju da zapazite pravu prirodu svoje svesnosti. Svesnost je poput pozorišnog komada. Nemate podršku, uopšte. Rođenje, roditelji, sve je to iluzija. Posmatrati sebe kao telo, to je nesreća. Ukoliko se ne držite tela kao svog identiteta, sve će biti u redu.

Kada bivanje zaboravi na sebe, to stanje se zove *Parabrahman*. Ovo znanje nije vaša istinska priroda, to je rezultat tela, a vi, Apsolut, niste to.

21. novembar 1980.

M: Sve što sam ranije mislio, sada se promenilo. Ono što se sada događa jeste to da je i najmanji dodir sa individualnošću u potpunosti iščezao, a to je svesnost koja se spontano iskusi. Rezultat je potpuna sloboda. Sve vreme postojalo je ubeđenje da je svesnost ta koja ima iskustvo; ali to "Ja" koje je svesnost doživljavala bilo je tu. Sada je sve to nestalo; zato, šta god da se dešava u polju svesnosti, ja, koji sam tamo pre svesnosti, ne brinem uopšte. To svesnost doživljava samu sebe.

Ipak, shvatite šta je svesnost, čak iako svesnost nije individua. Temelj i izvor svesnosti je u materijalnom. Ono što ja govorim još uvek je u konceptualnom svetu, i vi ne morate to da prihvatite kao istinu. Ništa u konceptualnom svetu nije istinito.

Jednom kada je bolest dijagnostifikovana, samo ime bolesti izaziva različite misli i koncepte.

Posmatrajući te misli i koncepte došao sam do zaključka da se sve dešava u svesti. Rekao sam svesti: "Ti si ta koja pati, a ne ja." Ako ta svest želi i dalje da pati, neka ostane u telu. Ako želi da napusti telo, neka tako uradi. Kako god, mene se ne tiče.

Svakakve su se stvari dešavale, različite misli i iskustva su stavljeni na moj račun, ali jednom kada sam video šta je to, svi su računi bili spaljeni i ja više nemam nijedan račun. Kako je zabavno videti nekoga ko o sebi misli kao o individui, ko o sebi razmišlja kao o onome ko dela i dobija! Šta god da se dešava i doživljava kao iskustvo, zbiva se u svesti onda kada se pojavi "Ja sam".

24. novembar 1980.

P: *Ako nema razlike između onoga što je prethodilo rođenju i onoga što je posle smrti, ima li razloga uopšte pokušavati naučiti ko smo sada? Nije li to sve isto?*

M: Ima li razlike između svetlosti koja dolazi od sunca i samog sunca?

P: *Razlika je samo u tome šta se zbiva u međuvremenu?*

M: Šta god da se dešava između rođenja i smrti, samo je još jedan od načina ispoljavanja svesti. Čak i u carstvu svesti vi provodite neko vreme zabavljajući se određenim konceptima; šta drugo radite?

P: *Da li se i Maharadž igra sa različitim konceptima?*

M: Ne. Svesnost to radi, ona se sama igra.

P: *Da li se Maharadžova svesnost igra iako je on odvojen od nje?*

M: Svesnost nije privatno vlasništvo, ona je univerzalna.

P: *Iako mi ovo razumemo, ponekad to ipak izgleda svedeno na telo.*

M: Vi pokušavate da shvatite pomoću intelekta; samo budite. Kada vam ja kažem da ste vi taj pokretač, manifestovano znanje, onda ste vi sve. Šta biste još hteli?

P: *Svesna sam da sam došla ovamo jer mi Maharadž daje ogledalo, ali ovog puta on mi pokazuje da sam ja svoje sopstveno ogledalo.*

M: Eto zašto ne bi trebalo dugo da ostanete.

P: *A kada odemo, šta nam je činiti?*

M: To zavisi od vas. Ako ostanete u svesnosti, sve će se dešavati spontano. Ako ste još uvek na ravni telo-um, pomislíte da ste vi taj koji nešto radi. Ako zaista ostanete u tom što ja kažem, postaćete jedno sa Sopstvom. Onda će ljudi služiti vama, pašće vam pred noge. Šta god da vam je potrebno, desiće se. Aktivnosti će se dešavati. Svesnost ne može nikada ostati pasivna, ona će biti zauzeta uvek - to je njena priroda. Kada dođete ovde, imate određena očekivanja, određene težnje, ali kada čujete moje govore, gubite ih.

P: *Čak iako intuitivno shvatam to, zašto se opirem da odbacim sve ono što nisam?*

M: Niste se još uvek čvrsto stabilizovali u tom shvatanju. Vaša ubeđenost mora biti takva da se nijedno pitanje nikada više ne pojavi. Na primer, neka osoba je umrla i kremirana je, gotovo je sve, da li se tu uopšte postavlja bilo kakvo pitanje? Kao i to, sve mora biti gotovo.

P: *Šta treba da uradim u tom pravcu?*

M: Samo budi, bez napora.

Kada svesnost u potpunosti shvati svesnost, da li će prigrliti telo kao sebe? Svesnost je u sveukupnosti; ona neće izdvojiti jedan deo manifestacije i reći: "Ja sam to." Svesnost se ispoljava kao i svetlost. Ovaj pozorišni komad sastavljen iz pet elemenata je manifestacija svesti. Komad iz pet elemenata će se na kraju utopiti u svesnost, jer je on rezultat svesnosti.

25. novembar 1980.

M: Ljudi dolaze ovamo i ostaju danima, nedeljama, čak i mesecima. Ono što čuju prvih nekoliko dana pusti korenje, i tada bi trebalo da odu, kako bi ono što je pustilo korenje imalo

vremena da izraste i procveta. Čim seme pusti korenje, oni moraju da odu. To što je pustilo korenje mora procvetati, mora se ispoljiti u svakom srcu.

P: Maharadž je rekao, u vezi sa tim, da je učio od Gurua, ali da je sam shvatio.

M: Moj Guru mi je rekao da je sama svesnost Guru, sve drugo se razvilo u meni samom. Voće treba da raste na vašoj biljci. Ne treba ja da sejem shvatanje u vama. Ja ne volim tradiciju niti tradicionalna znanja. Ako samo malo pretražite po tradiciji, videćete da su to sve samo koncepti. Mene brine samo jedna činjenica: Ja sam ovde u svojoj celovitosti (kao Apsolut), čak nesvestan svoje svesnosti, a onda iznenada iskrsne ova svesnost (individualnost). Kako se to desilo? To je pitanje koje zahteva istraživanje.

Morate shvatiti kako je pametan ovaj prevarant *maya*; prvo nam pokaže naše telo i natera nas da poverujemo da smo mi to telo, ali telo nije ništa osim čestice oplodene sperme, a u toj spermi je latentna svesnost. Vidite kakav je to prevarant?

Sušтина tela je hrana, a svesnost leži uspavana od samog početka. U tom stanju svesti je ceo univerzum. Pošto vidi ovo, ko god da je shvatio mora biti tih, znajući da je to samo kratkotrajno. Ogromna struktura koncepata kojima su nas učili zasnovana je na prostom pojavljivanju svesnosti.

5. decembar 1980.

M: Ova bolest je dala potvrdu da ne postoji ličnost, niti individua. Bolest koga? Bolest je deo funkcionisanja čitave manifestacije, dinamičke Chaitanye; to je igra svesnosti. To stanje ne zavisi od svesnosti.

Postoji dvostih koji pevamo na Bhajane, za Chakrapani. Chakrapani znači to "Ja jesam", životni princip, manifestovani princip. To je kao ovaj upaljač za cigarete. Gas ne svetli, ali njegova manifestacija je plamen; pun svetlosti, energije, života. Čak i u atomu i subatomu, ta energija je prisutna.

Funkcionisanje svesnosti dešava se spontano i vi ne znate šta će biti. Na primer, ja kažem nešto i M. će to prevesti na jedan način, B. na drugi, onako kako su oni razumeli. Tako će se taj proces nastaviti. Ova Chakrapani je "kao točak" kako reče Krišna, "koji okreće sva bića". Ta energija koja pokreće sve stvari koje su budne, uspavana je i u dubokom je snu. Koliko dugo je neko nesvestan svesnosti? Ne zna ni sam, a onda iznenada svesnost se pojavi. Misli li neko o ovome? Zar nije čudesno što se svesnost, koja može da ostane uspavana dovek, iznenada pojavljuje spontano?

P: Da li je univerzalna svest ikada svesna sama sebe kao univerzalne svesti, ili ona postaje svesna sebe samo kada se pojavi forma?

M: Svesnost nije svesna svoje svesnosti. Ako dovoljno duboko uđete u ovo što vam govorim, odbacićete knjige koje pišete, sve.

P: Ja ću dovršiti knjige, a onda sam gotova.

M: (Jean Dunn) Obećali ste mi da ćete dovršiti knjige. Univerzalna svest neće pisati knjige. Kako ćete ih vi pisati?

P: To će se desiti spontano.

8 decembar 1980.

M: Govorim o svesnosti koja radi kroz telo u ovom trenutku, ali koja nije vidljiva. Svesnost nije ograničena na telo nego je univerzalna svest; sada ne mogu da govorim o bilo čemu

drugom. Onaj ko je već umro ne brine ni o čemu. Sviđalo se to ljudima ili ne, nije važno. Možda ćete dobiti neke blagoslove, neku korist slušajući moje govore, ja to ne znam.

Sva moja dela su dela univerzalne svesti koja deluje kroz moje telo. Ne setim se ničega iz prošlosti pa onda delujem; sve se dešava baš sada.

P: Odakle dolazi svesnost?

M: Ona nikada ne dolazi i odlazi, ona je prosto tu.

P: Kako Maharadž to zna a mi ne znamo?

M: Nije teško da i vi znate, ali sa kojim identitetom pitate?

P: Da li je to karmički, može li karma da se promeni?

M: Sve je to svesnost koja deluje, a ne ovo ili ono, sve je svesnost.

P: Može li Maharadž, iz saosećanja, da mi pomogne da stignem do tog stanja univerzalne svesti?

M: Da, naravno, mogu, ali vi morate da me slušate, morate u potpunosti verovati u sve što vam kažem o vama i morate se ponašati u skladu sa tim. Po prirodi, ja sam nemanifestovan, pa ipak sam manifestovan, ali zapravo nisam manifestovan.

Možete li tako živeti, kao nemanifestovani?

Sve dok je atribut tamo, kvalitet tog atributa, "Ja sam" je tamo; zato, mogu ovako da govorim.

Ako toga nestane, šta se dešava? Osećaj "Ja" dođe i ode, to je sve, neću umreti. Onaj ko je odbacio ovaj identitet shvatiće.

P: Maharadž kaže da neće umreti?

M: Kako može da umre onaj ko se nije ni rodio?

Kada su ljudi prvi put saznali za ovu bolest, oni koji su mi naklonjeni dolazili su da pričaju sa mnom, ili su mi pisali, davali savete i lekove. Šta će biti, biće. Ne interesuje me. Ne plašim se i zato ne moram ništa da preduzimam. U redu je to što oni koji me vole pišu i dolaze da pričaju o tome sa mnom; ja ih ne slušam, a i to je u redu, jer se ja ne plašim ničega.

Pitate me: "Ko sam ja?" a nećete dobiti odgovor, jer onaj koji čeka odgovor je lažan. Možete da imate određenu ideju, koncept, i vi ćete misliti da ste pronašli sebe, ali to je samo koncept; nikada ne možete videti svoje Sopstvo.

P: Šta je sat-chit-ananda?

M: Reč. Recimo da je *sat-chit-ananda*³ granica do koje se umom može opisati stanje koje je neopisivo. Vaše pravo stanje je nemanifestovanost; manifestacija dolazi kao i reči. Onaj ko iskusi *sat-chit-ananda*, taj je tamo pre svakog iskustva.

15. decembar 1980.

M: Razmislite o statusu koji ste dostigli ako ste u stanju da shvatite šta vam govorim, i videćete da ga nema. Vaša vrednost ne može biti izmerena. Uradili ste sav domaći zadatak i sada vaša *sadhana* ili duhovna praksa donosi plodove; vi ste sada ovde. Neka ti plodovi rastu u vama. Ne morate da idete kod bilo koga drugog kada odete odavde; taj deo posla ste već odradili. Zbog toga što zaslužujete to stanje realizacije, vi ste danas ovde.

³ Bitak-svesnost-blaženstvo, najbliži opis transcendentalnog iskustva Sopstva.

Upoznajte to "Ja sam" što se pojavljuje ujutro, bez reči. Upoznavanje Sopstva, boravak u Samospoznaji, nije samo intelektualna spoznaja. Morate biti to i ne treba da se pomerate odatle. Ostanite čvrsti.⁴

Nemojte da se konsultujete sa drugima oko saveta koji sam njima dao. Boravite u tome što sam samo vama rekao. Ubijte tu znatiželju da saznate šta sam rekao drugima; svakom tragaocu dat je za njega odgovarajući savet. Sve dok ne boravite u sopstvenoj prirodi, nećete biti u stanju da izmerite dubinu prirode nekog drugog. Kada pokušate da razumete druge, priroda Sopstva bi trebalo da se otvori u potpunosti. Spoznaćete sebe postepeno. To što tada naučite nećete naći ni u jednoj knjizi. A sada, pošto sam vam toliko dao, možda me vidite sutra a možda i ne, to je nevažno, ali ne zaboravite šta sam vam rekao o vašem Sopstvu.

18. decembar 1980.

P: Ova svesnost je kao ekran, a ja sam taj ekran.

M: Shvatite šta vam govorim bez koncepata; vi dodajete nove koncepte. Sada odbacite sve koncepte. Ima mnogo tragalaca čiji je cilj da stignu do određenog mesta, kao što je Raj ili Vaikuntha. Ja nisam imao nijedan cilj osim da saznam. Nisam bio svestan svoje svesnosti i odjednom sam postao svestan da Jesam. Gde i kako se to desilo? Za tim sam tragao, vraćao se do onog stanja kada se to još nije desilo. To - pravo znanje o pravom Sopstvu. I tako, vratio sam se unatrag, po tragu ovog pravog Sopstva, i stigao sam do faze kada sam želeo da saznam u kakvom sam stanju bio pre nego što se pojavila svesnost. To je odredište do koga sam stigao. Brahman, Išvara, Bog, sve su to imena data svesnosti koja je svesna sama sebe. Ako ste dobro ovo razumeli, šta ćete raditi u trenutku takozvane smrti? Posmatrati šta se dešava. Ova svesnost postepeno gubi sve i konačno više nije svesna sama sebe. To stanje je neopisivo. Naziva se *Parabrahman*, Vrhovni Apsolut, ali to je samo ime koje služi za komunikaciju.

Ovo traganje je počelo kada sam primetio da od trenutka kada se probudite pa sve dok ne zaspate, vi ste neprestano zauzeti radeći ovo ili ono. Šta je to što nas tera da radimo ove stvari? Zašto se to dešava? Onda sam zaključio da je to moje bivanje, činjenica da sam svestan postojanja dok radim nešto po ceo dan. Eto kako je započelo moje traganje. U telu je dom svesnosti. Boraveći u svesnosti, sve postaje manifestacija. Došlo je i do transcendiranja svesnosti. Sa pojavom svesnosti, Apsolut zna sebe kao "Ja sam". To je iskustvo. Postoje i drugi doživljaji, ali oni postepeno prestaju, uključujući i ovo primarno iskustvo "Ja sam". Svesnost je jedino što će nestati, Apsolut je uvek tamo. Kakav pad! Savršeno stanje, imate iskustvo i pokušavate da izvučete određenu korist iz njega.

P: Da li je to spontano?

M: Da. Šta god da se dešavalo u ovom polju saznanja, Vrhovni princip je u tome. On prihvata neka iskustva kao samog sebe. A kada prihvati iskustva kao istinita, biva sve više uključen.

⁴ Svest Sopstva se jedino može doživeti u meditaciji, u stanju *samadhi*, potpunog smirenja i transcendencije uma. Tim kratkotrajnim iskustvom se jedino možemo uveriti da nismo um, već šira celina koja biće i um omogućava, koja je svedok svakog bivstvovanja. To iskustvo iako kratkotrajno, ostaje u nama. Potrebno je dobro ga upoznati i uložiti sav napor da se ostane u svesti Sopstva 24 časa, kao svedok, u svim aktivnostima, naspram svih promena stanja svesti uma koja mogu da se jave, uključujući i spavanje. Kada u tome uspemo to postaje trajno stanje bez napora, *sahađa samadhi*, ili probuđenje.

22 decembar 1980.

M: Ovog trenutka ležim budan, ali ne primam niti razumem reči, to je nešto kao stanje-pre-reči.

Sada su me napustili i poslednji tragovi osobnosti i individualnosti. Prošle godine često sam pričao sa ljudima sa određenom naklonošću. Ali sada toga više nema. Mog doma u velikom svetu nema više; sada je on u suptilnijim sferama, kao u kosmosu. Efekat ovih razgovora je to što ćete se vi stabilizovati u samom izvoru iz koga izvire reči. Boravak u dinamičkoj, manifestovanoj svesnosti je boravak u rečima Gurua. Značenje mantrе koju sam vam dao jeste da ste vi manifestovan, dinamički princip, a ne telo. Kada boravite u tome, to i postajete.

Ljudi misle da dolaze ovamo po sopstvenoj volji, ali svesnost je ta koja ih dovodi ovamo, jer svesnost želi ovo znanje.

Moji govori su upućeni svesnosti. "Vi ste se identifikovali sa telom, ali vi niste telo." To je znanje koje mora razumeti svoju prirodu i stopiti se sa znanjem koje je njegov izvor. Ljudi dolaze ovamo i mole za blagoslov; oni ne shvataju da je blagoslov saznati da nisu telo, nego svesnost u tom telu.

25. decembar 1980.

P: Dok smo zauzeti zemaljskim poslovima, o čemu bismo trebali voditi računa?

M: Zbog toga što je princip "Ja sam" tu, on se kreće svuda. Da biste ga prepoznali, oblačite ga u različite uniforme da biste mu dali identitet, ali taj princip već jeste tu, i zbog toga se vi uključujete u različite aktivnosti. Dok nemate uniformu (telo), niste u stanju bilo šta da uradite.

Ovo znanje podrazumeva Išvara princip, koji je trenutno zarobljen u iluziji da je telo-um. Vi ste prihvatili identitet uniforme i taj identitet postaje vaš ego.

Išvara je manifestovan princip pomoću koga se sve aktivnosti odvijaju. Nema formu - forme su date zbog predstave koja ima pet činova. E sad, taj princip se potpuno izgubi u uniformi a opet, samo ga uniforma može prepoznati. Vi se plašite smrti jer se plašite da ne izgubite svoj identitet, svoje telo.

Pošto vam je uniforma na raspolaganju, koristite je na sve načine, ali shvatite da vi niste ta uniforma.

P: Šta da se radi kada ta uniforma zapadne u neke probleme?

M: Povucite se u Sopstvo, budite jedno sa svojim pravim Sopstvom.

Ovo "Ja jesam" uživa u različitim doživljajima. Postaje prosjak ili kralj. Da li je ovo telo večno? Telo se menja celog života, pa ko ste onda vi?

P: Ja se identifikujem sa svojim telom, znam.

M: Ko?

P: Ja.

M: Pokažite mi fotografiju toga što predstavlja to "Ja". Ne možete. Taj princip nema ni ime ni formu ni oblik. Moj zaključak je da sve što se učini pomoću uniforme može i da se opere, neće ostati. Koja je to uniforma trajna? Jednom kada saznate da niste forma ili ime te uniforme, sve je gotovo. Zamislite da ste gomilali novčanice od hiljadu rupija i odjednom vlada objavi da su nevažeće.

Jednom kada odbacite tu "Ja jesam" uniformu, ono što preostane je *Parabrahman*. To što je večito, to je *Parabrahman*.

P: Da li će mi Maharadž pomoći da odbacim svoju uniformu?

M: Šta je potreba? Ona nije večna, nikada nije ni bila.

P: Ali, mi naše potrebe nismo odbacili, u tome je problem.

M: Recite mi, dok niste imali znanje, šta ste iskusili? Mali dodir "Ja jesam" i vi osetite da postojite, i vi i svet.

P: Kako odbaciti to znanje?

M: Gde je potreba (za odbacivanjem)? Ako prihvatate tu uniformu kao sebe, pojaviće se pitanje kako je odbaciti. Odbacite svoj identitet sa telom, pokušajte da upoznate Sebe. To jedva da je znanje, ne možete shvatiti to stanje. Dođete ovde jer ste neznalice, a ne zato što znate. Ovo znanje koje vam dajem služi samo tome da odagna neznanje.

26 decembar 1980.

M: Od čega je telo sastavljeno?

P: Ono je izraz svesnosti.

M: Zar nije telo sastavljeno iz pet elemenata? Vi znate da postojite; zar to znanje ne zavisi od pet elemenata? Svesnost se ne može upoznati bez tela. Ona je zavisna od forme.

P: Mislite li da bez tela ja ne znam da jesam?

M: Tako je. Iz vašeg vlastitog iskustva, a ne iz onog što ste čuli ili pročitali, možete li znati da postojite bez tela?

P: Ja postojim bez tela.

M: Zaboravite na to što ste pročitali. Kada niste imali iskustvo tela, da li ste imali iskustvo bivanja?

P: Moj engleski nije baš dobar, ne mogu da objasnim, ali ja znam da "Ja jesam".

M: Pre nego što ste se rodili, da li ste mogli osetiti ili znati da postojite? *Đnani* je slobodan jer on vidi da je telo sastavljeno iz pet elemenata i da funkcioniše na osnovu tih pet elemenata. Ja vidim to telo, ali ne tiče me se ništa što je u vezi sa njim. U njemu nema ničeg sa čim bi se mogao identifikovati. Suština kombinovanja pet elemenata je osećanje bivanja, postojanja. Sve je to došlo spontano, ja ne učestvujem u tome. Osećaj prisutnosti zavisi od tela; ja nisam ni telo ni svesno prisustvo.

U ovom telu je suptilan princip "Ja sam"; taj princip svedoči svemu. Vi niste reči. Reči su izraz prostora, one nisu vaše. I dalje, vi niste to "Ja sam".

P: Šta sam onda "Ja"?

M: A ko to pita?

P: Zar nema ničeg ovde, nikakvog "Ja"?

M: Ko pita ovo?

P: Postoji nešto, ne znam šta je to.

M: Ako osećate to nešto, može li to biti istina? Kada ova svesnost ode u zaborav, ko će reći kakvo je to stanje?

P: Ne znam.

M: Pošto vaš "Ja jesam" nije tamo, vi ne poznajete sebe. Kada ste počeli da znate da jeste, napravili ste mnogo štete, ali kada "Ja sam" više nije tu, nema ni govora o šteti.

P: Da li je "Ja sam" tu sve vreme, doklegod je i moje telo tu?

M: "Ja sam" je odsutno samo u stanju *samadhi*, kada utonete u Sopstvo. Inače, stalno je tu. I kod realizovane osobe "Ja sam" je tu, samo što ona tome ne pridaje značaj. *Dnani* nije vođen konceptom.

P: Da li smo mi u nekoj vezi, Maharadž, kad ja mislim da treba da budem ovde sa vama?

M: Sama misao je veza.

P: Intenzitet moje čežnje da budem ovde sa vama tera me da se upitam da li Maharadž misli o svojim učenicima?

M: Mislim ja o njima više nego što znate.

30. decembar 1980.

P: Mislim da bi lepota trebalo da bude u celoj manifestaciji.

M: Ne bi trebalo da se zavaravate spoljnim izgledom. Uzmite drvo - koru drveta, lišće, pupoljke, voće, svi imaju različitu prirodu. Ako vas zavara njihov spoljni izgled, izgubićete uvid u suštinu tog drveta.

Intelektualno razumete, ali morate postati jedno sa tim, morate se identifikovati sa onim što razumete. Shvatite da je klica ovog tela očeva sperma pomešana sa majčinom jajnom ćelijom. To je klica manifestacije fenomena, ali ja nisam ta klica, ja nisam taj fenomen, niti sam svesnost koja je ograničena vremenom.

Imena i forme koje vidite su samo svesnost. Vaša svesnost je jako čista i zato vi možete da prosuđujete. *Atman* je bezbojan, ali može da razlikuje boje, itd. Vaša *sadhana*⁵ je završena; stigli ste do ovog mesta.

Ovo znanje je za one koji nemaju želja. Samospoznaja je najdragocenije znanje. Vama koji tragate za Sopstvom objašnjavam tu vrstu znanja. Vodim vas do stanja gde nema gladi, želja, ali ne želim da pozivam one koji se brinu za svoju imovinu i svoje veze da slušaju moje govore.

Kada imate znanje, vidite da je ta svest o "Ja" sveprisutna, sve dok je svesnost (uma) tu; ali svedok svesnosti (uma) nema "Ja sam", a to je vaša istinska, večna priroda.

"Volim" donosi mnogo radosti, a u isto vreme nema ničeg tako jasnog kao što je to "Volim".

Napuštanje tela je za mene najveći praznik.

U čemu je smisao svih aktivnosti ljudskih bića? Sve je to zabava, samo da prođe vreme. Zadovoljstvo osetite samo kada zaboravite sami sebe; u dubokom snu zaboravite sebe, to je samo po sebi radost.

To je *Atman*, a ne pojedinac, to je utapanje u duhovnost. Neću proširivati znanje ubuduće; još nekoliko reči i to je sve.

⁵ Duhovna praksa.

3. januar 1981.

M: Bivanje ima tu osobinu da može postati šta god da pomislite. Kojim god konceptom da hranite svesnost, ona će vam ga dati. Čega god da se držite intenzivno, postaćete to, to je osobina vaše svesnosti. Nikada ne bi trebalo da mislite da ste telo.

Svesnost nije telo. Bivanje jeste rezultat tela, ali bivanje je sveprisutno. Sama svesnost oseća širenje svesti, ali ja, Apsolut, nisam to. Šta god da znate, svesnost (uma) je ta koja zna, to je u njoj. Svesnost (uma) i znanje će nestati kada umre telo. Apsolut je večno prisutan. Seme znanja je posejano u vama tokom ovih razgovora; sada ga morate slediti. Morate ga negovati, duboko razmišljati o njemu kako bi iz njega izraslo drvo znanja.

4. januar 1981.

P: *Pitala sam se šta kaže Maharadž o tome što je jutros celokupna svesnost bila ista i za nekoliko sekundi izgledalo je kao da je sve jedno, a ja sam bila izvan toga. Da li je to cilj?*

M: To nije cilj, **TO JESTE TAKO UVEK**. To je tu, a samo zbog identifikovanja sa telom čini se da nije ono što zapravo jeste.

Molim vas, shvatite da postoji samo jedna stvar koju treba razumeti, a to je da ste vi bez oblika, bezvremeni i nerođeni. Zbog vaše identifikacije sa telom kao entitetom vaša svesnost, koja je univerzalna svest, mislite da umirete. Niko ne umire, jer se niko nije ni rodio.

Milioni formi su manifestacija svesti. Stvaraju se i uništavaju milioni formi, ali sama univerzalna svest niti se rađa niti umire. Zamislite samo da su milioni formi koje su stvorene još uvek tu - kako bi druge forme bile stvorene? Pošto se svesnost ne rađa i ne umire, milioni formi se stvaraju i uništavaju; to je stalan proces. **Shvatite da ste vi ta bezgranična univerzalna svest. Samo ono u čemu je svest manifestovana biva ograničeno, stvoreno i uništeno. Ukupni potencijal svesti ostaje. On je bezgraničan.** Tražite znanje sa polazišta identifikacije sa telom i onoga što možete shvatiti umom. Vaša telesna mašina je tu kao i tehnike korišćenja iste i vi se identifikujete sa tim sada, ali to nije vaša prava priroda. Nemate kontrolu nad tim, telo se pojavilo i isto tako će i nestati. Ja vam govorim iz perspektive univerzalne svesti i znam da je suština svih tela hrana i da će sva ta tela nestati.

7. januar 1981.

P: *Kad god se nešto desi, umesto da se bavim time, ja vidim da je sve to "Ja jesam". Imam taj doživljaj.*

M: Treba svedočiti, ništa ne treba činiti. To je potpuna sloboda za svakoga ko se ne identifikuje sa telom.

P: *Sve se dešava samo po sebi i ja nemam veze sa tim.*

M: Ako je tako, to znači da ste sve shvatili i da nema više potrebe da ostajete ovde.

P: (druga osoba): Sa mnom je drugačije. Ja moram da uložim napor da se ne bavim mislima dok meditiram.

M: U prirodi je životne sile da se izražava putem misli i reči, pa će one zato stalno nadolaziti. Ako u početku morate da uložite napor da se ne bavite njima, činite taj napor sve dok više ne bude potreban.

P: Da li Đnani takođe ima um i misli?

M: Iako misli dođu i odu, Đnani ne obraća pažnju na njih. Misli će se pojaviti u umu; svetočenje se zbiva u svesti. Morate biti ubeđeni da ste svesnost. Posle toga nemate više šta da uradite; prepustite umu da uradi šta treba da se uradi. Sve što se dešava, dešava se spontano.

P: Gde je sedište svesnosti?

M: U svakom deliću telesnog soka. U svetim knjigama piše da postoje različite čakre. Možete ih tako locirati, ali po meni, svesnost je posvuda u telu.

P: U čemu je razlika između tela i svesnosti uma?

M: U čemu je razlika između šećera i slatkog? Slatko je u šećeru. U telu je slatko znanje o tome da ste vi svesnost uma. A ovo znanje je zbog čega? Šta je preduslov za svesnost?

P: Da li je to telo?

M: Telo je neophodno da bi sadržavalo svesnost uma, zar ne?

P: Da.

M: Ako telo ne ostaje, ne ostaje ni svesnost uma. U odsustvu tela i uma, šta ste vi?

P: Ne znam.

M: Recimo da želite za sebe nešto, da steknete neku prednost. Za koga je to?

P: Za um.

M: Ako niste ni telo ni um, onda šta ste? Kada dostignete Samospoznaju, onda Sopsstvo biva oslobođeno, slobodno.

P: Da li je to oslobođenje?

M: A šta znači oslobođenje? Nema toga. (dok pali i gasi svoj upaljač) Ovaj upaljač je telo; svesnost uma je plamen. A sad ga nema više. Oslobođen je. Odakle potreba za tim da mu se stavlja etiketa u odsustvu svesnosti uma?

8. januara 1981.

M: Spolja, vi možete imitirati jednog Đnanija, ali Đnani nema straha.

P: On je Najviše stanje?

M: Najviše stanje je stanje u kome nema tela, imena ni oblika. Kada nema oblika, boje ili imena, ko je taj koji pita? Šta god da se desi, vi to prihvatate na osnovu vašeg identifikovanja sa telom, a telo je ograničeno vremenom.

P: Iskusila sam da to nije bivanje.

M: Šta je za vas iskustvo? U čemu je značaj iskustva?

P: To nije ničije iskustvo.

M: Svako iskustvo se pojavljuje kada postoji neka promena. Ako nema promene, ne može biti ni iskustva.

P: Nije to iskustvo, to je stanje bivanja-ne-bivanja.

M: To što kažete da i jeste i nije, da li je to u odnosu na reči tako, ili je to iskustveno tako? Neću da igram žmurke sa rečima. To što opisujete, da li je to iskustvo ili samo reči? Biće da ste

bili pod uticajem onoga što ste pročitali ili čuli pa je zato to o čemu govorite samo ono što ste čuli. Da li je tako ili je to što govorite rezultat praktičnog iskustva koje ste imali?

P: Rekla sam već da to nije ničije iskustvo.

M: Prvo sam mislio da sam telo, onda sam iskusio da nisam telo nego svesnost, pa sam onda iskusio da ja nisam ni svesnost i da nema oblika, individualnosti, da nema ničega. Da li je to i vaše iskustvo?

P: Moje iskustvo je da nema tela, nema ničega i da ja i jesam i nisam.

M: Čega nema više?

P: Svesnosti u telu. Nema više centra, misli ne dolaze iz centra kao što su dolazile iz tela.

M: Ako misli ne dolaze iz vašeg centra, vašeg tela, odakle onda dolaze te misli? Da li se vi sada identifikujete sa mislima? Da li mislite da je značenje misli i vi jedno isto?

P: Ne.

M: Šta je proizašlo iz toga? U čemu je promena?

P: Promena je u tome što je centar koji je bio u svesnosti nestao, centralno "Ja sam" je nestalo.

M: Recite mi nešto o tom centru.

P: Prvo je centar identifikacije bio u telu, a sada ga više ne osećam. Sada ne postoji granica, ne postoji poseban entitet.

M: "Ja sam" podrazumeva znanje o tome da vi jeste poseban entitet.

P: Sada je to bezgranično.

M: Znanje o "Ja sam" nema više granica?

P: Tako je. Hvala vam. Moram sada da odem.

M: Kada govori i kaže "Radim ovo ili ono", on zapravo misli da je on to "Ja sam", a zapravo je to svesnost. Jer, sve dok svesnost nije tu, nije ni telo. U dubokom snu mi nismo svesni tela, svesni smo ga samo kada smo budni i kada je svesnost tu. Zato, kad kažem ovo, mislim na to da je svesnost to što ja jesam, a ne telo, koje dolazi kasnije. Ova bolest je jedan aspekt svesnosti, a ja nisam ta svesnost. Ja nisam to "Ja jesam." Svaka bolest je u domenu svesnosti. Uz pomoć svesnosti se bolest doživljava iskustveno. Kada budem u potpunosti u svom Najvišem stanju, kada se napokon ugasi ova svesnost, TO je moje savršeno stanje.

Kad neću više iskustveno doživljavati bolest? Onda kada sunce zađe, samo kada se ugasi ova svesnost, imaću savršeno zdravlje i neću doživljavati bolest. Sve dok je svesnost tu, i bolest je tu. Šta mi pričinjava zadovoljstvo i radost? Ništa osim ovog znanja "Ja sam", ove svesnosti.

Vaša ideja o znanju je nešto za šta se možete uhvatiti, nešto što možete da osetite i stavite u svoj džep. Ovo znanje nije takvo. Ako znam da sam to znanje ja, čemu mogu da se nadam?

9. januar 1981.

P: Šta su misli?

M: One su rezultat prethodnog stanja u kome je bio um.

P: Da li se misli jednog Đnanija i nekoga ko ne zna razlikuju međusobno?

M: Razlika je u tome što se Đnani odvojio od tela i uma, misli povezane sa telom i umom će mu dolaziti, ali on je ravnodušan; dok će se onaj koji ne zna uplesti u te misli i posmatračće sebe kao ime i oblik.

P: Da li bi trebalo stalno da imam na umu to da sam ja samo svesnost?

M: Vi ste svesnost, a svesnost je vi i to je to; nije potrebno da stalno obraćate pažnju na tu činjenicu. Kada znate da je ovo vaš prst, da li je potrebno stalno ponavljati tu činjenicu? Šta se time postiže?

P: Kad se nešto mora uraditi ili se mora napraviti neki izbor, kako se odlučiti?

M: Samo shvatite da to nije vaša lična akcija ili izbor. Nemojte biti onaj koji dela. Zašto se uplićete u sve te koncepte? Prvo otkrijte za koga sebe smatrate. Da li ste vi jedan entitet? Rešite taj problem umesto što se uplićete u sve moguće koncepte. Šta ste vi? To ne možete shvatiti pomoću intelekta, jer je to znanje izvan njega.

11. januar 1981.

P: Da li su spiritualna iskustva koja sam imala nešto što ne spada tamo? Šta sa tim?

M: Sve je to zabava. Prisutni ste ovde; zar vaše telo nije rezultat toga što se neko zabavlja? Sve dok vi znate da se iskustva dešavaju samo u svesnosti, sve je u redu. Shvatanje nije stvar vremena. Ako zaista shvatate istinu, onda je to jednostavno i brzo. Prisustvo svesnosti zavisi od tela, a telo nije ništa drugo do spoj sperme i jajne ćelije, pa gde ste onda "vi"? Telo je kao instrument koji govori "Ja sam", kao glasnogovornik. Trenutno mislite da ste telo i um i svi koncepti koje ste sakupili nadolaze vam. Kada počnete sa duhovnošću, odbacite telo i um sa "Ja nisam to." Potom stignete do "Ja sam", bez reči. Tada ste sve, niste vezani za telo. Pošto je telo instrument, osećaj svesnosti uma je prisutan, ali Ja, Apsolut, nisam to.

Kada se stabilizujete u svesnosti uma, sledeći korak je biti u poziciji da posmatrate um i čitavu predstavu koja se dešava u umu, da shvatite. Vezanost za telo i um je užasno jaka i prilično je teško osloboditi je se.

Princip rođenja, hemija oko koje se formira telo, nema formu niti model i zapravo nije ni postojala. U čemu je značaj njenog postojanja? To je samo pojavnost, ne može biti istina. Eto zašto se ja usuđujem da govorim ovako. Ovo je velika podvala, prevara, kreirana iz ničega. Može li se stvoriti nešto iz ničega?

Sve što sam rekao čvrsto je usađeno u tom principu vašeg rođenja, ne možete ga negirati. U određenom trenutku to će prerasti u znanje.

Ne želim život, čak ni za trenutak, ali u tom trenutnom životu postoje toliki životi. Ne plašim se smrti. Ona briše nesavršenost. Svesnost uma, taj simbol nesavršenosti, nestaje. Ostaje potpuna savršenost.

Nema garancije da ćemo se sresti sutra, ali stvarnost je da među nama nema odvojenosti jer smo mi jedno. Ni ne pomišljajte na odvojenost.

12. januar 1981.

M: (mислеći na svoj upaljač) Plamen će trajati sve dok ima gasa. Ima li i govora o oslobođenju i buđenju za ovaj plamen? Telo i svesnost uma postoje zbog pet elemenata, može li za njih biti bilo kakvog oslobođenja? A Onaj koji je prethodio pojavljivanju pet elemenata uvek je tu. To što vi radite jeste da koristite svoj um i intelekt, ali ono što ja govorim ne zasniva se na intelektu, nego na onome što se spontano pojavljuje u svesti. Vi pokušavate da učvrstite znanje

koje spontano iskače u svesnosti u strukturu koncepata koje ste izgradili pomoću uma i intelekta. A to je nemoguće.

P: Zašto osećam toliko zadovoljstvo u prisustvu Maharadža?

M: Zato što je zadovoljena potreba koja se rađa u svesnosti i koja vas dovodi ovamo. Neki ljudi dolaze ovamo po znanje. Ja pričam zato što reči prirodno nadolaze. Iza mojih govora ne krije se namera da vi steknete znanje. Drugi dolaze ovamo jer su u nevolji. Ja ne radim ništa da te nevolje nestanu, ali činjenica je da one često zaista nestanu. Ja samo sedim ovde, ljudi dolaze i odlaze, ja sam ravnodušan. Dolaze iz daleka zato što svesnost ima potrebu da dođe ovamo. Ne dolazi neko ovamo zato što je intelektom odlučio da dođe. Svesnost ga vuče za uvo i dovede ovamo. Moji susedi ne dolaze, ali ljudi iz svih krajeva sveta dolaze ovamo sa osećajem žurbe. Zašto?

P: Kada sam prvi put došao ovamo, Maharadž mi je rekao da je moje Ja rezultat hrane i da je svesnost Krišne bila ista kao i svesnost magarca. Pokušao sam tog dana da izvadim rezervaciju u Bombaju ali nisam uspeo i morao sam ostati još nedelju dana.

M: Mnogi talentovani i poznati ljudi su došli ovamo, ali oni dolaze sa velikom poniznošću. Da li iko od njih ima znanje o sebi?

P: Ja vežbam nama-đapu⁶, to je u redu?

M: Recitovati sveto ime je u redu, ali važno je prepoznati i shvatiti šta je vodeći princip pomoću koga znate da jeste i pomoću koga shvatate sve drugo. Morate gledati u sebe, upoznati sami sebe. Zagonetku duhovnosti ne možete rešiti intelektom. U najboljem slučaju, intelekt vam može obezbediti izdržljivost.

Šta god pokušavate da postanete, to niste vi. Pre nego što reči izađu, pre nego što kažete "Ja sam", to ste vi. Morate se baviti samo sobom. Ne brinite o drugom. Šta ste vi?

14. januar 1981.

M: Najviše stanje je stanje u kome ništa ne postoji, ni ja, ni vi, ni manifestacija.

P: Može li Maharadž da opiše Najviše stanje?

M: Mogu li iseći svoj san i napraviti od njega model? Odvojite se od tela i recite mi nešto o tome. Možete li to opisati? Moji govori nisu namenjeni normalnim ljudskim bićima. Opseg shvatanja normalnog ljudskog bića ne ide dalje od tela.

Onaj ko se identifikuje sa telom je sama svesnost. Ona pogrešno smatra da je telo i ponaša se kao da je njezin bezgranični potencijal ograničen ovim fenomenom. Zato, sa ovom identifikacijom, kakvo god ponašanje da usvoji svesnost, ono će biti ograničeno telom.

Onaj ko razume najviši smisao života, odvaja se od tela i dolazi do transformacije. Svesnost je univerzalna, univerzalna kao dan, kao noć. Tom principu ne možete dati ime ih titulu. Ko je taj ko zna da nije bilo ni dana, ni noći niti svesnosti? Dan i noć, sećanje i zaborav, budno stanje i stanje dubokog sna; da li je to sve jedno ili su oni odvojeni? Mogućnosti svesnosti su neverovatne. Ja nisam znao da postojim, a onda sam iznenada znao da "Ja jesam". U tom "Ja jesam." je moć *maya*.

P: Da li je pogrešna čežnja za slobodom?

⁶ Nama-japa: ponavljanje mantrе sa imenom božanstva.

M: Ništa se ne dešava, niko nije vezan - pa zato i nema govora o oslobođenju. Samo kada neko misli o sebi kao o individui, on razmišlja o vezanosti i oslobođenju.

Kakve god da ste koncepte sakupili u ovom svetu, oni su potpuno beskorisni. Shvatite da je ukupna manifestacija dete jalove žene (iluzija), ali pošto to shvatite, posvetite pažnju svom poslu i neka taj posao bude urađen najbolje što se može. Dobro se pobrinite za posao koji radite u ovom svetu jer je on siročće!

17. januar 1981.

P: *Da li se u svesnosti nalazi i delanje kao i svedočenje?*

M: Sve je u polju svesnosti.

P: *Da li se sve što se dešava u svetu dešava kroz svesnost? I kretanje pet elemenata takođe?*

M: Krajnji rezultat pet elemenata je svesnost.

P: Lepo je hvaliti svesnost pomoću svesnosti, zar ne?

M: O, da. Šta ste, to samo vi znate. U telu se nalazi samo znanje, a ne osoba. U praktične svrhe služite se različitim imenima.

P: Zašto u telu ova svesnost govori "Ja", "Ti" itd.?

M: Svesnost je jedna, ali se manifestuje na mnogo načina, pa u praktične svrhe vi, onda, kažete "Ja", "Ti", itd.

P: Moja svesnost odgovara ovom telu, ona je ovo telo, a ne druga tela.

M: U vašoj su svesnosti i sva druga tela.

P: Maharadž je rekao da ja nisam u telu, nego da je telo u meni.

M: Ako ste pisac, mnogobrojne knjige postoje potencijalno u vašem peru. Od kada znate da vi postojite?

P: Od kada su se pojavili telo i svesnost.

M: Ovog trenutka rezultat moje duhovnosti je ništa, čak i ta reč "ništa" ne postoji, tako da nema ni duhovnosti.

Pretpostavimo da ne volim svoje telo, pa čak ni disanje, šta mogu da uradim - telo je tu, disanje je tu, a zbog toga je tu i to "Ja jesam." Oni funkcionišu sami za sebe, zašto bih ja brinuo o tome? To je predstava za sebe, pa neka se odigrava. Sve dok postoji to znanje "Ja jesam" u toj predstavi, ona će privlačiti druge. Znanje je rezultat fizičkog tela; a kada se potroši ovo telo, gde je onda to "Ja jesam"?

Ne postoji duhovnost; sve što postoji je ovaj zemaljski život koji se odigrava u predstavi od pet činova.

Vi niste ništa više od vegetacije. Kao što trava raste, tako i ljudska bića rastu. Hoće li neko prihvatiti ovo? Rođenje je materijalni aspekt. Ako ste sami, nećete osetiti to stanje; samo ako je tu neko nepoznat počinje patnja. Taj neko nepoznat vam je nametnut i onda patnja počinje.

Vi nećete istraživati šta ste. Zbog toga što ste intelektualci, spremićete specijalitete iz svog uma i nastavićete da ih jedete. Čak i u duhovnosti upošljavate svoj intelekt, pripremate tolike specijalitete iz svojih koncepata i uživete u njima. Shvatite šta sam vam rekao. Kako je vaš doživljaj sveta uopšte rezultat nečije šale; a sada je postao izvor bede.

P: Da li je moguće biti u stanju bez reči?

M: Možete li živeti bez reči? Reči su jako potrebne.

P: Mi smo zatvorenici vlastitih koncepata.

M: Pogledajte samo taj princip rođenja. Vi postojite; zbog toga što vi postojite, postoje i mama i tata. To je istovremenost. Zbog toga što su oni radili vi postojite, a istovremeno zbog toga vi imate roditelje. Šta su oni bez svojih tela? Pokušajte da shvatite šta bi oni bili bez svojih tela? Zanimarite čin zbog koga ste vi postali; pokušajte da prepoznate šta su roditelji. Kao rezultat ove dve prisutnosti, tu je i treća "Ja sam." Da li ćete sada raščistiti te vaše koncepte o roditeljima?

20. januar 1981.

M: Nekada je znanje umelo da me preplavi i ja bih pozivao ljude da dođu i slušaju me, ali to je vreme prošlo. Sada ne ohrabrujem ljude da ostanu ovde i ne zadržavam ih. Prenesem im malo znanja i pošaljem ih dalje.

Neverovatno je da se pod tom maskom takozvanog rođenja sve već desilo. Ne samo "Ja jesam" nego i čitava manifestacija sveta se pojavila. Možete li u to poverovati? Zapravo, ja ne

mogu, ali osećam da postojim zbog tog događaja koji zovemo rođenje. Kada dođete do ovog saznanja, shvatićete da znanje o ovom svetu i svesnosti ne vredi ništa.

Možete ga ispljunuti, jer je beskorisno. Molim vas sklopljenih ruku da ne idete u ovu duhovnost. Kakvo god znanje i koncepte da imate, jedino tu poslednju iskru treba primeniti.

Vi imate sve, sirov materijal je u vašim rukama, simbolika rođenja i smrti je već prevaziđena. Činjenično stanje je otvoreno, sasvim jasno, ali niko neće u njega da pogleda.

Prevodilac: On više voli običnu posvećenost Bogu. Kod ljudi koji su posvećeni, čak iako im je intelekt ograničen, ne pravi im toliku štetu kao kod ovih drugih.

M: Ovo je mesto gde intelekt biva poništen. Stvorio me je i zaposeo duh sastavljen iz pet elemenata, ali pošto sam se stabilizovao u *Parabrahman*, ja znam šta je to i izvan sam toga.

Sada da vidimo kako sam ja to u vlasti ovih elementarnih materija. Zavisao sam od žvakanja duvana; uprkos savetu doktora da to ne radim, ja to i dalje radim. To je zato što sam u vlasti ovih elemenata.

Prostor je indikator sveta, jer u tom prostoru svet postoji. Prostor je kao početni stadijum sveta.

Svet nije tamo, ali materijal sveta jeste. Tu ja počinjem da osećam "Ja sam". Sa vazduhom počinje pokret, sa vatrom toplina, sa vodom sve niče i zbog vode tu je i okus. Ali Satguru vas oslobađa opsednutosti ovim elementima. Satguru (*Parabrahman*) je beskonačna ljubav prema neznanju. Ako se povežete sa Satguruom, to je za vas prosvetljenje.

Uopšte mi se ne priča, želim da ćutim. To što vam sada govorim, ako me pravilno razumete, ne zahteva dodatnu disciplinu niti sadhanu. To treba da u vama pokrene pravu stvar.

P: Nekada je bilo mnogo svetaca najvišeg ranga. Otkud u to vreme toliko svetaca?

M: U to vreme, posvećenost je bila tako jaka da se sam objekat na koji se meditiralo pojavljivao uobličen ispred meditanta. Zbog tolike posvećenosti čitava atmosfera je bila ispunjena tom posvećenošću, a sada se to sve radi samo intelektom. Ljudi ništa neće da prihvate naslepo, jer im je intelekt mnogo suptilniji, poput prostora. Oni će uzimati i birati i sve će analizirati.

24. januar 1981.

M: Slušajte šta vam govorim, ali ne očekujte da napredujete u bilo kom smislu od toga, jer da bi bilo napredovanja mora postojati entitet (koji napreduje), a njega nema.

Pošto bolujem od ove bolesti na malo drugačiji način gledam na stvari. Ranije sam osećao mali deo individualnosti u tom smislu da sam osećao kako univerzalna svest stvara kroz određenu formu. Sada nema ni traga bilo kakvoj individualnoj formi ili funkciji. Sada postoji saznanje o sveukupnom funkcionisanju, ali čak i to će trajati samo dok bude tela. U tom je telu svesnost i oboje su materijalni. Pri tome, nema ni govora o tome da pojedinac spoznaje bilo šta što je odvojeno. Umesto toga, postoji sveukupno funkcionisanje putem miliona različitih formi. Ja sam identifikovao bolest sa sveukupnom svešću.

P: Sta ostaje kada svesnost ode?

M: Ne ostaje ništa fenomenalno (pojavno). Ono što vam sada govorim je kulminacija, završetak shvatanja duhovnosti. Što više osećate fizičku bol, sve više shvatate da je sve iluzija.

P: Maharadž je stigao na odredište, mi nismo.

M: Bila jedna kuća i u kući osoba; sada nema te osobe i kuća je uništena. Rezultat je, kakvo god da je vaše iskustvo za jedan dan ili godinama, da je sve iluzija. Iskustvo počinje sa znanjem.

Koja je vaša najuvreženija navika? Da kažete "Ja jesam". To je osnovna navika. Reči i iskustva vas nisu dostojni. Ta navika iskustva neće nestati sve dok ne shvatite da su ta vladavina pet elemenata kao i iskustvo u okviru tih elemenata lažni. To "Ja jesam" je samo po sebi lažno.

29. januar 1981.

M: Morate odbacite identitet sa telom. Boravak u tom znanju "Ja sam" koje se ne identifikuje sa telom i umom je duhovna svetlost. Ljubav prema sebi i "Ja sam" bez reči jedno su te isto. Bolest može doći i proći, ali ljubav prema sebi ne prolazi.

P: Realizacija Sopstva ne dolazi.

M: Ko kaže? Bez znanja ko može da kaže bilo šta?

P: Znanje mora da postoji jer ima nešto što treba saznati.

M: Došli ste ovamo sa idejom da ste puni znanja, puni mudrosti; pa kakva je vaša ideja o znanju? Vrlo steiskusni, lutali ste po svim krajevima sveta.

P: Znam da nisam puna znanja.

M: Zašto lažete?

P: Knjige govore o Najvišem blaženstvu i ispunjenju koje je rezultat znanja.

M: Nećete to sresti zato što vi jeste to. Da li biste izašli da sretnete Sopstvo?

P: Ne, ja dolazim ovamo.

M: Pre nego što ste znali da jeste, da li ste posedovali znanje ili neznanje? U odsustvu svesnosti ko može reći "Ja sam"? (duga tišina). Svi ste otišli u tišinu.

P: Svaka misao, svako osećanje koje se pojavi u svesnosti, menja se sve vreme. Ja ne mogu da se menjam. Ja sam nepromenljiva svesnost koja omogućava mislima da prolaze... Tako ja to shvatam. Da li je to u redu?

M: Kako ste zaludeni!

P: Ono što ja pokušavam da radim jeste da prekinem identifikaciju sa mislima i osećanjima i da ne budem u njihovoj vlasti, dok ih koristim kao put za najvišu svesnost.

M: Onda zašto pričate? Pokazatelji vaših osećanja i vaših misli su vaše Sopstvo i vaša svesnost, tako da su svesnost i Sopstvo jedno isto.

P: Ja hoću da se oslobodim bola.

M: Um vas zaluduje i vara.

P: Tako da sam ja bol i treba da sam srećna što sam bol?

M: Fokusirajte pažnju na vi-ste-sreća, onda će bol nestati. Vi mislite da imate znanje. Ponosni ste što imate znanje i da biste ispitali sebe došli ste ovamo.

P: Ne mogu izbeći bol tako što ću ponavljati stalno "Ja-sam-sreća ". Maharadž govori sa svog nivoa. Ja nemam tu najvišu sreću da bi umanjila bol.

M: To je zato što prihvatate svoje telo kao Sopstvo.

P: Tačno. Zato se ja služim jednim trikom da bih to izbegao.

M: Odlično. U kasnijim fazama sama svesnost je patnja. Sve dok ne prepoznate i potpuno se ne identifikujete sa znanjem "Ja sam", identifikovaćete se sa telom. To znanje "Ja sam", vi ne znate šta je to. Neki ovde ne osećaju ponos zbog znanja; samo vi tvrdite da imate znanje i ponos. Koliko ćete još dugo posećivati ovo mesto?

P: Do 7. februara.

M: Dobili ste odgovore na vaša pitanja, zašto biste se vraćali?

P: Znači, ti drugi nemaju znanje pa zato mogu da se vrate?

M: Govorite u svoje ime! Drugi možda znaju više od vas, zašto ih izjednačavate sa sobom? Velika je uvreda izjednačavati ove ljude sa vašim nivoom mudrosti. Vodite računa o sebi, a ne o drugima. Kako se usuđujete brinuti o drugima kad ni sebe ne poznajete u potpunosti?

P: Postoji neka veza koja nas sve povezuje.

M: Nikada ne kritikujte druge.

30. januar 1981- poslepodne

M: Kao što neko ide svakog dana na posao kako bi zaradio svoju platu, tako i vi uporno dolazite ovamo kako biste stekli znanje. Kada ga jednom steknete, nema potrebe da ostanete više.

Sve dok ne naučite, vi ne želite da odete; uprkos tome, jedini koji bi trebalo da ostanu su oni koji osećaju veliku žurbu da saznaju. (Maharadž šalje još neke ljude da odu). Ja ne želim ovde obične tragaocce. Jedini koji sada treba da ostanu su oni koji osećaju istinsku žudnju za spiritualnim napretkom, oni koji su istinski tragaoci.

Ako ste istinski tragalac, treba da prihvatite moje reči kao istinu ili da odete, jer ja ne želim da vas samo zabavljam. I šta vam govorim? Vi niste samo telo. Vi ste svesno prisustvo. Prihvatite to a onda ga možete zaboraviti.

Ubuduće, neću biti u stanju da zalazim u problem svakog od vas. Jednostavno ću vam reći : "Ovo je laž.", ili "Ovo je istina". Možete da prihvatite to što kažem ili možete da odete.

P: Nisam u stanju da prihvatim to što mi je Maharadž dao.

M: Ako mislite da niste u stanju, onda možete da idete negde dalje. Ne tiče me se nijedno stanje koje je privremeno. Ovo stanje svesti nije moj izbor. Što pre nestane, to bolje. Kad jednom postane jasno šta je privremeno a šta je istinsko stanje, ne treba vam dalje znanje.

Čim se svesnost uskomeša, prostor i vreme se pojave. Javlja se vremenska ograničenost. U ovom prostor-vreme stanju svako pati, pa zašto bih ja prihvatio ovu patnju kao jedinstvenu? Uvek sam bio u tom sjajnom, celovitom, potpunom stanju; iznenada sam u ovom nesavršenom stanju. Oni koji su prihvatili moje učenje neće pasti u kandže logike ili duhovnosti koje nude drugi. Usuđujem se da kažem svakom učeniku koji se smatra jako mudrim da sam posmatrao iz ugla njegovo rođenje. Prihvatili biste to?

P: Da. Zašto se svesnost uopšte pojavljuje?

M: Držite se svesnosti koja je tu i ona će vam objasniti zašto se pojavljuje bez razloga. Niko drugi vam ne može objasniti zašto i kako se ona pojavljuje.

Manifestovana svest je ta koja neprestano priča, a ne ja. Kako nastaje jezik? Da li je to usled vaših napora?

Ako uhvatite suštinu mojih govora, prosvetličete svet. Oni koji trče iz jednog mesta u drugo bez cilja, ništa neće sakupiti. Eknath, svetac koji je napisao prelepe pesme, rekao je: "Ubo me škorpion." Šta je taj ubod? To je svesnost. Ovo znanje je škorpion koji mi zadaje sav taj bol u formi različitih iskustava i koncepata.

Kažem vam sa punim autoritetom jednog đnanija, sve je nestvarno. Sve je ovo igra vaše svesnosti, a vaša svesnost je rezultat fizičkog tela.

P: *Ja sam zahvalna svom telu što sam ovde gde jesam.*

M: Vi ste došli ovde samo zato da biste izvršili samoubistvo.

30. januar 1981 - prepodne

M: Pravi duhovni tragalac promišlja o ovim stvarima sve vreme: Kada nestane telo, šta sam onda ja? Šta je Najviša Stvarnost?

Stanje Apsoluta se ne može objasniti rečima. Reči su samo pokazatelji. Vi ste to Apsolutno, nepromenljivo. Svesnost ili znanje je homogeno i jedno. Kada ste u tom stanju svesti, sve je jedno, isto, samo su mu načini izražavanja različiti.

Sve što se troši i iscrpljuje, nestvarno je. Vaše znanje će, za izvesno vreme, biti potrošeno, pa ne može biti stvarno; ali ga vi ne možete tek tako odbaciti, morate ga shvatiti u potpunosti.

Trenutno postoji beskonačan broj stavki u vašoj vezi sa ovim svetom jer ste vezani za disanje. Zamislite da disanje prestane? Šta će se desiti tada sa svim vašim povezanostima sa svetom? Znanje koje je objašnjeno neće biti uzalud, mnogi su ljudi imali koristi od njega. Doći će vreme kada će oni takođe biti prosvetljeni a onda će oni objašnjavati.

Stanje đnanija se ne menja, sa ili bez tela.

Treba da meditirate, ne treba da izgubite to što ste naučili.

Kada prestanete da se identifikujete sa telom, transcendirate ne samo telo nego i um, pošto je um proizvod tela. Um više ne govori: "Ja sam.", "Ja sam."

31. januar 1981.

M: Bavim se samo sa dve stvari: Šta je vaš identitet i šta je vaša predstava o tome šta ste vi?

O ovim pitanjima ne mogu raspravljati sa svakim. O njima mogu da govorim samo sa onima među vama koji su ozbiljni. Ima onih koji su puni mudrosti, ali nisu rešili zagonetku .Ja jesam."

P: *Naučnici su otkrili, u poslednjih deset godina, da ako ne posmatraju reakcije delova atoma, reakcije izostanu. Ako ih posmatraju, one se dešavaju. Sam taj čin posmatranja izaziva promenu u onome što se posmatra.*

M: Posmatrač se takođe menja. To što posmatra izaziva promene u njemu i ako ne dođe do te promene u posmatraču, on ne može ni posmatrati neki objekat; zbog toga ne možete nikada dopreti do suštine duhovnosti.

Kada nešto spoznajete kao individualnost, gde sebe smeštate? Svesnost je ta koja spoznaje, ona je spoznaja i to što je spoznato.

Vi samo grebete po površini. To vam ne može doneti nikakvo dobro. To što čujete mora uleteti u vas kao strela i pogoditi nešto duboko u vama. Mora doći do unutrašnje reakcije; bez reakcije na ono što čujete ne može biti ničeg dobrog. Trebalo bi to da znate kada strela pogodi cilj.

5. februar 1981.

P: *Jako je teško odbaciti ovu privlačnost prema telesnom identitetu.*

M: Morate otkriti šta je ovo telo, tada je posao obavljen. Inicijalno, telo je jako malo. Svesnost se pojavljuje u telu, a onda se sićušno telo pretvara u veliko. To kauzalno telo, koje je jako malo, mora se upoznati. Meditacijom to možete postići. Kvalitet tog kauzalnog tela preuzima izgled svesnosti i formu. Na ovom svetu ima mnogo vrsta, svih veličina; koje veličine su, u početku, bile sve te vrste?

U tački u kojoj po prvi put osetite znanje, svesnost nije statična; to je stanje svesti, kao da se okreće točak. Centar točka, osovina, se ne okreće. Kako napredujete od centra osovine prema spolja, pokret se pojačava, zar ne? Slično tome, početak svesnosti je kao centar točka; ta tačka je čvrsta, konstantna. U ljudskom biću to je najkonstantniji princip. Od dana kada sam rođen pa sve dok ne umrem, princip svesnosti je u tom centru. Kako se spajate sa svetom, tako se pokret pojačava. Posmatrajte tu centralnu tačku, posmatrajte taj pokret svesnosti. Chaitanya i Chetana, centralni, osnovni deo točka posmatra pokret svesnosti. Onaj koji posmatra pokret je gotovo nepokretan.

Da bi nastala akcija u životu - pokret - svesnost mora da side. Ako nema svesnosti, nema ni pokretanja. Slično tome, vi morate da se stabilizujete u fiksnoj poziciji, blizu centru. Kada napustite tu centralnu tačku, nastaje pokret.

7. februar 1981.

P: *Postajem sve svesnija svog "Ja jesam" koje je proizvod fizičkog tela.*

M: Morate biti taj princip koji prethodi nastajanju reči "Ja". Recimo da se ja ubodem na trn, ovde taj princip koji prethodi nastanku reči, zna za trn. Ono što prethodi rečima i osećanjima, to ste vi.

P: *Kako je moguće saznati i osetiti taj Apsolut?*

M: Ovo znanje ili shvatanje je u polju svesnosti. Šta god da kažete da znate i osećate samo je svesnost uma. Apsolut je izvan toga.

P: *U praksi, kako da odemo dalje?*

M: Bavite se samo svesnošću, proučite je u potpunosti. To je sve što može da se uradi. Kasnije, sve se dešava spontano.

Upoznajte unutrašnjost i spoljašnjost svesnosti uma i uvidite da je to prevara. Kada je transcendirate, reći ćete: "Mogu ja i bez ovoga. Nesavršeno je!" Zbog toga, meditirajte da biste upoznali svesnost.

P: *Nikada nisam mogla da meditiram.*

M: Dok niste bili svesni poruke iz "Ja sam", kako ste funkcionisali? Na pitanja koja ja postavljam niko ne ume da odgovori. Svi vi učeni ljudi sa visokim školama, sa mnogo znanja, začutite.

P: *Na moja pitanja je stigao odgovor.*

M: Kada se reše vaši problemi i vi ste rešeni. Ja hoću da vi boravite na toj granici svesnosti i nesvesnosti.

8. februar 1981.

P: Ponekad imam osećaj bezbrižnosti jer osećam da samo postojim. Postoji samo jedna stvar na svetu i ja ne moram ništa da radim. Samo postojim.

M: To stanje bivanja je zajedničko svima, to i jeste poruka "Ja sam" bez reči.

P: Da li je moguće ostati u tome stabilan?

M: Promena se dešava samo u pokretima uma. Sve vaše učenje je u carstvu pokreta uma. Osećanje "Ja sam" je prisutno zbog vašeg rođenja, kroz njega srećete mnogo misli i koncepata, koji se uvek menjaju. Trenutno je samo ta poruka "Ja sam" konstanta.

P: Kako možemo biti u tom stanju bez uma?

M: Pre vašeg rođenja i pre nego što ste dobili poruku "Ja sam", šta ste bili?

P: To je misterija.

M: To je otvoreno, vrlo jasno, ali je, ipak, misterija. Iza tog "Ja sam" i tela i uma, u carstvu uma pojavljuje se ono što vi zovete duhovno traganje ili duhovno znanje. To je glupost. U određenom trenutku to "Ja sam" će nestati.

P. Kako možete to da kažete? A šta je sa ponovnim rođenjem?

M: Nema ponovnog rođenja. Kod đnanija, nestajanje "Ja sam" označava se kao *niruta*, sloboda od "Ja sam". Kod običnog pojedinca, pošto je ugrađeno u um, nestajanje "Ja sam" će biti iskazano kao "osoba je umrla i ponovo je rođena". Ne možete izučavati to stanje bez ičega; vi izučavate u okviru uma.

P: Znači, svedočenje je moguće jedino kada nema modifikacija uma?

M: Svetočenje se dešava. Zapamtite jednu stvar, ja se mojim govorima obraćam tom "Ja sam".

P: Kako mogu da komuniciram sa "Ja sam", kako mogu da slušam?

M: Slušanje će doći spontano - kao što se probudite spontano i zaspete spontano. Ne trudite se.

Ja nisam svoje bivanje izvukao "odande" i doveo "ovde". To se dešava spontano i zato ja prolazim kroz to iskustvo. Za vreme ovih razgovora vi ste se jako ljutili; a to se dešava u zoni promena u umu - to nije refleksija svesnosti. Onaj ko razume tu ljutnju je poruka "Ja sam." Sva vaša duhovna traganja vođena su vašom identifikacijom sa telom i umom.

P: Da, slažem se.

M: Sve dok se ne identifikujete sa onim što zaista jeste, kako možete druge da identifikujete? Spoznajte svoje istinsko Sopstvo.

P: Kako da počnem?

M: Vera u Boga je jedna od *sadhana*. Čvrsta vera u Sopstvo nije *sadhana*, to je bivanje.

P: Verujem u Boga ili ne verujem - da li je to isto?

M: Ko to kaže? To što govorite može biti tačno samo onda kada budete sigurni da ste vi i Bog jedno, onda ćete shvatiti da ne može biti Boga ako nema vas. Spoznati sebe je pravo znanje, ali ne možete GLEDATI u sebe, možete samo BIVATI u vašem Sopstvu. Odbacite vašu vezanost za modifikacije uma.

P: Ponekad se to dešava. Kako ja mogu da transcendiram um?

M: Shvatite da vi nemate veze sa tim tokom uma; vi ste odvojeni od toga. Pazite, budite budni. Pre jednog veka, da li ste bili zaposednuti ovim modifikacijama uma?

P: Ne.

M: Onda ostanite takvi.

P: Kako mogu ostati u "Ja sam"?

M: Glupo pitanje. Vi VEĆ jeste to. Zar niste već i "Ja jesam"?

P: Zar ne mogu da se oslobodim toga?

M: Đnani je transcendirao "Ja jesam" i samo je svedok.

P: Kojim pravilom bi čovek trebalo da se rukovodi u životu?

M: Ovo pitanje proizilazi iz vaših koncepata. Odbacite koncepte. U toku vašeg duhovnog traganja usvojili ste mnogo koncepata koje nazivate znanjem. Hoćete i mene da uvrstite u te koncepte?

Taj protok misli je stalno prisutan, ali retki su oni koji se okrenu, siđu do izvora i odvoje se od tog toka misli govoreći: "To nema veze sa mnom i ne tiče me se. Ovo 'Ja jesam' je proizvod fizičkog sveta, to nisam ja. Ja sam izvan toga."

Ove tvrdnje će se zalepiti za vas i tako će vaš duhovni posao biti završen. Šta god da radite, to je za "mene", ali postoji granica do koje to može da ide, zar ne?

P: Potrebe su bezgranične.

M: Srećem mnogo ljudi koji su u potrazi za srećom, a neprestano se osećaju jadno. Retko srećem nekoga ko kaže: "Ja sam zadovoljan."

9. februar 1981.

M: Moje trenutno stanje je takvo da su ova svesnost i sva ova fizička patnja neizdrživi. Spreman sam da se otarasim toga sada; to je propast. Uprkos tome, ljudi dolaze ovamo i ovi razgovori proizilaze iz svesnosti. Ja vam se obraćam kao svesnosti; vi ste Božja svesnost. Mene ne zanima vaše telo. Ali vi slušate sa polazišta tela i uma; to je prirodno. Ja vam govorim o svesnosti. U mom istinskom stanju, da sam bio svestan svesnosti u trenutku kada se telo formiralo, ja bih je odbacio. Ali u tom najvišem stanju takvo znanje ne postoji i ovo telo i ova svesnost nastaju spontano.

P: Maharadž, hoćete li, molim vas, objasniti kako možemo dublje da utonemo u tu svesnost?

M: Koliko dugo se bavite duhovnošću?

P: Poslednjih deset godina.

M: Ko su bili vaši vodiči ili Gurui?

P: Uglavnom sam ja sama čitala. Imala sam jednog Gurua u Delhi-ju.

M: Ko je taj koji koristi telo i ime koje mu je dato?

P: To je ono što želim da otkrijem.

M: Ne treba da tragate za tim. To će se desiti spontano, ali morate da čekate. Ja sam morao da čekam toliko vremena da vas sretnem.

P: Čekaću.

M: Shvatite suptilnu razliku, šta vi jeste a šta vi mislite da jeste? Telo niste vi, ime niste vi. Telo je hrana koju uzimate, a ukus toga je znanje "Ja sam". To je Sopstvo, taj osećaj "Ja sam", to je prava ljubav.

Kako je to čudesno, kako neverovatno, nema ime, ali mu vi dajete tolika imena. To je Sopstvo, sama ljubav. Ta ljubav je sveprožimajuća. Raj, pakao, države, kuće, sve su ovo koncepti. Postojali su stene i zemlja, jedan koncept je nastao i zgrade su napravljene. Pre nego što sve konceptualizujete, vi jeste, čak i pre znanja. Ostaje vam samo da primite znanje, samu ljubav i Sopstvo.

Ko će slušati ovakve dijaloge? Samo Sopstvo u telu ima želju da razume. Ljudi jure ovamo, putuju iz dalekih krajeva, ostavljaju svoje porodice dugo, jer Sopstvo hoće da upozna samo sebe.

11. februar 1981.

M: Proučavao sam nakit sastavljen iz pet ukrasa, shvatio sam. To je bio skupocen dragulj, i konačni proizvod je bila ta dijadema. Shvatio sam koliko to vredi, ali ja nisam to.

Pet dragulja je telo sastavljeno iz pet elemenata i svesnosti, i ja mislim da sam ja to. To je dragoceno jer ima vrednost kosmosa. Ja to prepoznajem, ali u tom procesu prepoznavanja, ja znam da ja to nisam.

Sada retko govorim, a kada govorim, malo ko razume. Možete sakupiti mnogo reči, ali hoće li one ostati sa vama? Gubite reči i njihovo značenje, niste ličnost. Taj princip rođenja iz koga nastaje svesnost nije uslovljen; dolazi spontano i manifestuje se kao svesnost.

Kako ste samo uhvaćeni u mrežu sveta! Do juče niste imali znanje o svom postojanju a danas brbljate; pričate tako glasno i tvrdite da ste vi Brahman.

P: Znam da moram da shvatim celu igru svesnosti i da zaključim da je ona kao dete nerotkinje.

M: Kako ćete uhvatiti to dete nerotkinje? Samo budite u svom bivanju.

12. februar 1981.

M: Ništa na ovom svetu mi ne služi. Sam taj identitet pomoću koga vi pokušavate da shvatite sve, nestvaran je. Svakodnevno morate da uveravate sebe o sebi samima. Morate da živite život, prvo uveravajući sebe da postojite. Ništa se nije desilo osim znanja, samo mrve znanja u odnosu na vaše urođeno neznanje, i to uopšte nije od pomoći. Ja nemam nikakav identitet koji izranja iz svesnosti.

Trenutno, ovo telo prolazi kroz tešku agoniju: slabost, bol; sve ovo se dešava na fizičkom nivou.

Uprkos tom stanju, govor se odvija sa lakoćom. Šta je to što dopušta ovo? To je guna, bivanje. To bivanje ne samo da ima iskustvo vašeg dolaska ovamo, nego i iskustvo različitih promena i transformacija u ovom telu i svetu.

Ponekad, imam doživljaj kako ležim u nekom smeću, a opet drugi put imam doživljaj kako me ljudi obožavaju. Ali to je sve u polju svesnosti. Meni je jasno da je sve to rezultat tog principa rođenja "Ja sam."

Hoće li svemir i zvezde biti nesrećni zbog prljavštine u svetu? To je deo igre u tom univerzalnom prostoru. Svesnost je suptilnija od prostora. Sagnete se da prikupite znanje na najobičnijem nivou, ali kakvo god znanje da pokupite, nestaće.

Samo je jedna istina u svetu, a to je da je sve nestvarno. Ja sam Nemanifestovani koji se javlja kroz Manifestovanog. Kada nestane tela, uma i daha, ništa se ne događa; samo JA, Apsolut, ostajem zauvek. Nikakvo znanje nije potrebno da se shvati ova istina, jer je to znanje urođeno.

To što ste naučili ovde biće vaš vodič. Klijanje će se već desiti samo od sebe.

13. februar 1981.

P: Imam toliko pitanja da je to haotično.

M: Vaša pitanja se tiču koncepata drugih. Pitajte samo o sebi.

P: Ne poznajem svoje Sopstvo, kako da stignem do te tačke, kako da stignem do tamo?

M: Tačno je da vi ne poznajete svoje Sopstvo; vi niste telo, niti ime tog tela, pa kako onda možete i poznavati svoje Sopstvo?

P: Kako mogu iskusiti svoje Sopstvo?

M: Vi zbog tela ne vidite Sopstvo?

P: Možda zbog "Ja sam".

M: Vodim vas u tom pravcu. Vi JESTE; zbog toga što vi jeste, i vaš svet jeste. Izgubljeni ste u imenima i titulama utisnutim u taj svet. Odbacite tu naviku da sami sebe etiketirate. Budite ono što ste bili pre nego što ste dobili ime ili titulu, to budite.

P: Do toga se dolazi intuitivno, ne umom?

M: Pustite um, ništa s njim ne radite.

P: Zar ne bismo trebali biti svesni?

M: Ta svesnost će se pojaviti pod uslovom da ste vi prisutni. Morate odbaciti sve što ste pročitali i samo BITI. Neka vas ne ponesu koncepti. Istina je večna; šta god možete da dohvatite, nestvarno je. Čak i vaše iskustvo o tome da postojite nije vaša prava priroda. Vi, kao Apsolut, niste ovo "Ja jesam", ali trenutno morate da boravite u vašem "Ja jesam".

P: Plašim se.

M: Zbog toga što ste prihvatili nešto kao što je "Ja sam", a vi to zapravo niste, zato se plašite. Pretpostavimo da nađete dijamantski prsten na ulici i uzmete ga. Pošto nije vaš, strah vas preplavljuje. Kada preuzmete identitet koji nije vaš, plašite se. Kada ste samo čisto "Ja jesam", onda nema straha. Trenutno vi jeste to "Ja sam", ali to "Ja sam" nije istinito. Šta god da ste bili pre pojavljivanja tog "Ja sam", to je vaša istinska priroda.

25. februar 1981.

M: Svako živi u ovom svetu u skladu sa određenim konceptima usvojenim pre rođenja. Ma kakvo duhovno znanje misli da je možda postigao, on nastavlja da živi u skladu sa tim konceptima.

P: Kako je to živeti bez ijednog koncepta?

M: Bilo koji odgovor da dobijete, biće koncept.

P: Kako neko može znati da je izvan koncepata?

M: Dovoljno je samo da shvati, bez i najmanje sumnje, sa velikom sigurnošću, da postoji stanje koje prethodi pojavljivanju svesnosti. To je, samo po sebi, dovoljno.

P: Kako neko može da napravi razliku između toga da samo ima zamisao o nečemu i da živi to isto?

M: Kako razumete bilo šta? Bilo koje znanje za koje mislite da ga imate, može biti samo u vašoj svesnosti. Kako može svesnost, koja je došla kasnije, da vam da bilo kakvo znanje o onom stanju koje je prethodilo njenom pojavljivanju?

Bilo koja misao do koje ste stigli ili ćete stići je lažno stanje. Šta god da se dešava u svesnosti, čista je mašta, imaginacija; zbog toga, imajte na umu da je svesnost ta u kojoj se sve dešava. Sa tim znanjem, ostanite tihi, ne lovite više ni jednu misao koja se pojavi u svesnosti. Potrebno je da razumete i da budete ubeđeni da je sve privremeno, i da ne odražava vaše istinsko stanje.

27. februar 1981.

P: Da li bi Maharadž mogao da nam priča o vezi između tela i duha?

M: Morate upoznati svoje Sopstvo. Ovo telo nije vaša istinska priroda. Princip pomoću koga znate "Ja jesam" zapravo je vaša istinska priroda.

P: Kakve su moje odgovornosti prema drugim ljudima?

M: Izgradili ste svoje odgovornosti oko učenja koje ste izvukli iz sveta, ali šta je to "vi" koje prihvata sve odgovornosti? Morate prvo to razumeti. Vi se identifikujete sa telom; a to nije Samospoznaja.

P: Ne osećam uvek da sam telo; kada se umirim i koncentrišem, jasno mi je da postoji nešto više od krvi i mesa. To je za mene nova spoznaja.

M: Došli ste do zaključka da nema razlike između različitih grupa ljudi?

P: Osim što su neki ljudi pohlepniji i ambiciozniji. Ja volim da posećujem strane zemlje, srećem različite ljude sa različitim običajima.

M: Nemojte lutati; nemojte dolaziti ni ovamo. Boravite u tišini, miru, stabilnosti. Mi ovde ništa ne kupujemo niti prodajemo. To znanje "Ja sam", bez koncepata, izaziva ili stimuliše svesnost i mir koji izvire iz ovog mesta.

P: Eto zašto vredi biti sa Maharadžom.

M: Ne mogu mnogo da pričam. Ne postavljajte pitanja. Ako želite, možete da odete na neko drugo mesto.

P: Bila sam sa Maharadžom i pre i osetila sam ogroman efekat od te posete. Više sam razumela.

M: Šta god da oseća onaj ko ima iskustvo ili misli, sve je to u svesnosti uma, i nije stvarno.

P: Teško mi je da to objasnim.

M: Nema individualnog gledanja na drugu individuu; osećaj prisustva se mora spoznati. Izvan toga, nema ničega. Ovo stanje svesti zna da je ono što se pojavljuje u svesnosti samo privremeno. Promenljiva stanja budnosti, spavanja i osećaj prisutnosti su sve privremena stanja u koja ulazim. Ja nisam ta stanja. Ona su došla spontano i otići će spontano. Niko nema kontrolu nad njima. Da li je ijedno od ovih stanja vaša istinska priroda?

P: Osećaj prisutnosti je ono što osećam da ja jesam.

M: Hoće li to tako trajati? Morate shvatiti da se istina ne menja. Istina je konstantna i večna, dok ste se vi našli u kombinaciji ova tri stanja, a tako nije bilo pre. Sve što je privremeno i vezano za vreme ne može biti istinito.

Dobro je, dokle god je moguće, da ste se identifikovali sa osećajem prisutnosti, ali shvatite da je čak i to privremeno i da ni to nije vaša istinska priroda. Najvažnija stvar za vas je "Ja sam". Samo budite to i neophodno vodstvo će stići.

2. mart 1981.

P: Maharadž je rekao da je dugo mislio o sebi kao o individui, ali sada više ne misli tako, jer bi to bila identifikacija sa telom. Činjenica da je telo tu i posle toga - hoću da kažem - telo je tako jako da je još uvek tu određeno vreme, čak i nakon što shvatite da niste to telo. Maharadž je rekao da kada je počela ova bolest, poslednji tragovi individualnosti su nestali.

M: Šta je vaše pitanje?

P: Da li je identifikacija sa telom tako jaka - mislim - da li je to takva navika da se identifikujete sa telom čak i onda kada znate šta je iza toga?

M: Nije to identifikacija sa stanovišta osobe, kao što vi mislite. Telo je sredstvo za manifestaciju svesti, za iskustvo. Tako dugo dok ova svesnost postoji, potreban joj je instrument; bez tela, svesnost ne može da postoji u tom obliku. Ono što se gubi je osećaj da ste zaseban entitet.

Đnani je kao nerođeno dete, svesnost je dete kada se rodi, a dete je bolesno. Ovo materijalno, fizičko telo je bolesno. Đnani ne može biti bolestan. Ovo telo (pokazuje na sebe) kao instrument je uznemireno i neuravnoteženo; zbog toga, ne mogu lepo da pričam, niti da hodam.

Samo dotle dok imate telo, znate da postojite. To se odnosi i na sva druga bića. Dok je tela, tu je i znanje "Ja sam":

P: U Najvišem stanju, nisam svestan svog postojanja?

M: Za Apsolut postoji samo svedočenje ovog "Ja jesam".

4. mart 1981.

M: Kako ste dobili to "Ja jesam"? Da li je ono došlo spontano ili ste se trudili da dođete do njega? Kao Apsolut, bili ste slobodni od svih koncepata, uključujući i primarni koncept "Ja sam"; iznenada ste bili uhvaćeni u to "Ja jesam". Ko je to uradio? Zar se nije desilo spontano?

P: Da, jeste.

M: Niste imali taj koncept "Ja sam" dok ste devet meseci bili u materici. Shvatite taj problem; koncept "Ja sam" dolazi spontano i odlazi spontano. Čudesno, kada se pojavi, biva prihvaćen kao stvaran. Svaki naredni koncept nastaje iz tog osećaja realnosti "Ja jesam". Pokušajte da se stabilizujete u tom primarnom konceptu "Ja sam", kako biste ga izgubili a sa njim i sve druge koncepte. Zašto sam ja potpuno slobodan? Zato što sam shvatio nestvarnost tog "Ja sam".

Klanjam se svim prorocima, učenjima, religijama itd. Znam da nisu stvarni, oni su samo igra svesti. Istina, Večnost ne mogu se posmatrati. Oni uvek opstaju. U vašem istinskom stanju nema reči, ali vi mislite da ste važni pa prisvajate mnogo reči. Sirota ljudska bića su uhvaćena između zemaljskog života i duhovnog. Jedan od milion shvata ovu igru svesti i transcendiraju je.

P: Šta je smrt?

M: Smrt je takođe rekla-kazala. Da li ste iskusili smrt? Pošto ste krenuli putem duhovnosti, došli ste do kraja pojedinca i više nema ljudskog bića. Postoji samo bezlična svesnost. Sve što se zbiva u polju svesnosti je dinamička razigranost, jedan proces koji ima funkciju. Nema razlike u funkcionisanju ovog procesa u odnosu na pojedinca, entitet, društvo, veru, religiju.

Čitava ova igra dešava se u središtu vaše svesnosti. A igri će doći kraj.

7. mart 1981.

P: Traganje za onim što Maharadž govori, može dovesti do ponašanja krajnje neobičnog po merilima ostalog sveta.

M: Čijeg ponašanja? I po čijim merilima? Sve što JESTE je suština od pet elemenata. Zbog toga, priroda pet elemenata se neće promeniti. Suština od pet elemenata stvara trenutni osećaj prisutnosti, u odnosu na večnost.

Vi dođete ovamo sa osećajem ljubavi i brige za mene, i imaćete koristi od toga u zavisnosti od toga koliko me budete shvatili. Ako me i dalje budete videli kao individuu, to će biti krajnja granica onoga što ćete od mene dobiti; ako me budete videli onako kako ja sebe vidim i kako vidim vas, to će biti mera onoga što ćete naučiti od mene. Pravo stanje je ono stanje koje je prethodilo pojavljivanju svesnosti. Retki će stići do njega. Većina vas neće želeti ići dalje od identifikacije sa entitetom ili telom. Ta identifikacija, koja se menjala od vremena kada ste bili beba pa do sada, i koja će se menjati i dalje, promenjiva je.

Vi se identifikujete sa telom na osnovu rekla-kazala. Roditelji su vam rekli da ste se rodili određenog dana i da je ste vi to telo. I tako, na osnovu rekla-kazala, stvorili ste identitet sa određenom slikom. Možda mislite da ste sada postali đnani i da dobro poznajete svoj identitet, ali najčešće se radi o obmani čula. Kakvu god predstavu imali o sebi, to je samo koncept.

Samo shvatite šta jeste i živite svakodnevni život najbolje što možete.

P: Da li se dnevna puđa (versko obožavanje) drži ovde?

M: Da. Ovde je onaj koji obožava svesnost, a objekt obožavanja je takođe svesnost.

12. mart 1981.

P: Šta prvo nastaje, "Ja jesam" ili čežnja?

M: Ako "Ja jesam" nije ovde, šta bi drugo moglo biti? Svesnost je u stanju fluktuacije, nije statična. Ako se moć da se manifestuje i to znanje ("Ja jesam") ne pojave, nema ni identifikacije. Kada se pojavi "Ja jesam" i kada se prihvati kao stvarnost, biva uslovljen i ograničen na određeni identitet.

P: Ja sam odbacila svoj identitet.

M: Ko je taj ko ga je odbacio?

P: Niko ga nije odbacio. Sam je sebe odbacio. Mogla sam da posmatram kapacitet mozga, a da ništa ne registrujem.

M: Da je bilo moguće stanje u kome nema reakcija, svesnost se ne bi ni pojavila.

P: Ako je svesnost samo sadržaj svesti, onda je to znanje odbačeno.

M: U čemu je neophodnost odbacivanja tog znanja? Ono čega nije ni bilo, neće ni biti. To znanje nije postojalo ranije i zato će nestati.

Bilo je toliko učenja različitih svetaca koja su se pojavila i nestala. Gde je veza sa Hristom, Ramom, Krišnom ili drugima u ovim našim razgovorima? Da li ih pominjemo u našim razgovorima?

Bilo je toliko svetaca, mudraca i đnanija, a svaki je bio oduševljen određenim konceptom za koji je želeo da sazna svet. Konačno, različite religije su bile samo individualni koncepti koji su delovali na svesnost kod određene individue u određenom trenutku.

P: Eto zašto smo mi ovde.

M: Kada ste došli, zar to nije bilo zbog vašeg koncepta telo-um? Ne samo da je taj koncept nestvaran, nego su i ova manifestovana svesnost, kao i ovaj Univerzum takođe nestvarni. Ego je poput sna, prolazan.

Čak i osećaj da ste shvatili verovatno vodi u iluziju, jer mislite da ste otkrili nešto što ćete preneti drugima, ali ne postoji individua.

Lako je u potpunosti se izgubiti kada manipulišete rečima, dajući im preveliko značenje. Upamtite samo da se sveukupno funkcionisanje manifestacije dešava kroz prožimanje pet elemenata i da je razgovor koji se dešava samo deo sveukupnog funkcionisanja. Nijedan učitelj ni slučajno ne traga za nekom koristi za sebe.

Čovek se identifikuje sa velikim spoljnim oblikom, on niti prepoznaje niti se identifikuje sa svešču koja se manifestuje kroz oblik. Sve se aktivnosti dešavaju zbog svesnosti, ali niko to ne shvata.

Kada ljudi dođu ovamo, imaju mnogo pitanja i misle, posle izvesnog vremena, da znaju nešto, ali kada konačno shvate neće biti potrebe za pitanjima.

13. mart 1981.

M: Sve se dešava u našem Sopstvu. Ova svesnost se spontano oseća samo u Sopstvu, To "Ja" nije individua. Sve što Jeste, to je neispoljeni Apsolut. Ono što se pojavljuje, pojavljuje se kao san, i to je sav ispoljeni, relativni svet i ovo iskustvo stanja koje liči na san je potpuno isto, identično za svakoga.

U procesu funkcionisanja koji postaje očigledan, ako prihvatite nešto kao individualan događaj, onda to utiče na vas kao na individuu. Ako ne posmatrate porođaj kao individualno nego kao sveukupno dešavanje⁷, onda ste slobodni od svega što se dešava. Znanje o Sopstvu je ovaj osećaj o "Ja jesam" što liči na san. Kada preuzmete odvojen identitet, onda umrljate ono što je bez mrlje; to je prvobitni greh.

Sidite do samog korena: ko ste vi, šta ste? Vi ste proizvod pet elemenata, oni vas održavaju.

Vas osećaj o "Ja jesam" nastaje iz ovih pet elemenata. Fokusirajte pažnju na ovu tačku. Kakva promena treba da se desi u vama da biste shvatili vaše Sopstvo? Kakva to promena treba da vam se desi? Kada dođete ovamo, mora da očekujete da se nešto desi. Kakvu promenu očekujete u sebi tako da možete da kažete: "Našao sam ono za čim sam tragao. Ne moram više da idem kod Maharadža." O kakvom stanju vi govorite? Šta je to stanje? U tom stanju što liči na san, ne beležim ništa o onima koji dolaze ovamo, niti beležim razgovore koje vodimo.

⁷ Kao dešavanje Celine.

21. mart 1981.

P: Ako neko razume istinu, da li to ima bilo kakav uticaj na svet u celini?

M: Prva stvar koja se dešava je gubitak individualnosti, i šta god da se desi posle toga doživljava se kao sveukupno dešavanje,⁸ a to ne može da se deli.⁹ Nisu više "Ja" ili "Ti" oni koji razumeju. To JESTE razumevanje.

Ovo znanje se ne može naći u knjigama. To nije intelektualno znanje. Iako ova svesnost funkcioniše kroz milione oblika, ona je samo jedna i uvek ista.

Mi verujemo da sam JA taj koji jeste, postoji, živi. To uverenje se javlja zbog svesnosti uma, a svesnost uma nije svesna same sebe bez tela, pa kako su, onda, oni povezani? Svesnost daje okus fizičkoj formi. Kada nema forme, nema ni okusa. Telo se održava hranom, a svesnost boravi u fizičkom telu. Ako ovo pravilno shvatite, postoji li onda individualnost? Ova individualnost je proces manifestacije.

P: Zašto svesnost želi da se očuva u određenoj formi?

M: Kada se svesnost identifikuje u okviru forme, prirodno je da taj identitet želi da nastavi tako što duže. Svesnost voli tu identifikaciju toliko da želi da se ona nastavi.

P: Kada se ta identifikacije izgubi, da li će svesnost još uvek želeti da se ona nastavi?

M: Jednom kada svesnost izgubi svoju individualnost i postane jedno sa univerzumom, neće više imati potrebu za individualnošću.

24. mart 1981.

M: Kada sedite ovde tiho i bivate jedno sa znanjem o "Ja sam", onda vas se ne tiče svet ili ono što se dešava u svetu. Samo kada svesnost počne da deluje i jave se različiti pokreti u svesnosti, onda se dešavaju događaji u fizičkom svetu. Kada nisam svestan postojanja tela, nema ni iskustva.

Baš kao što je Univerzum sadržan u svesnosti, tako je i ovo fizičko telo samo jedna pojava u svesnosti, prepoznata od svesnosti. Nikakav napor vam ne može pomoći da ovo shvatite; samo najdublje prepoznavanje će dovesti do tog iskustva. Kod svakog u ovom stanju, gde je prisutna svesnost ali se ne registruje telo, čak i u tom stanju uslovi u telu se menjaju. Sve je ovo samo jedna pojava u svesnosti; zbog toga, svesnost mora da pati zbog svih promenljivih uslova.

U tom stanju se dešava mnogo toga, ali je sve to zapravo u sveukupnom dešavanju nasuprot pozadini te praznine koja je, u stvari, svesnost. Nema zasebnog identiteta; sve što JESTE jeste ova svesnost, izvan toga niko ne može da postoji.

Kada se jako utišate, stigli ste do osnove svega. To je duboko, plavo stanje u kome su milioni zvezda i planeta. Kada ste u tom stanju, nemate svest o sopstvenom postojanju.

29. mart 1981.

P: Ako je svesnost u svim tim različitim formama identična, zašto se onda misli i akcije razlikuju od jednog do drugog ljudskog bića?

M: Misli i akcije pripadaju telu i umu koji su suština pet elemenata. Priroda forme zavisi od različitih stepena pet elemenata i tri gune. Misli i dela zavise od uslova koji postoje kada je svesnost tu. Bez svesnosti, postojale bi samo mrtve forme.

⁸ Kao dešavanje Celine, Prakrti.

⁹ To nije naše svojstvo jer naša suština je transcendentalni Puruša.

Svesnost i telo se održavaju u stanju funkcionisanja uz pomoć hrane i lekova koje mi uzimamo. U svakoj formi misli, reči i dela zavise ne samo od stanja u kome je forma bila kada je nastala, nego i od stanja koje je postojalo u vreme začeća. Svesnost je bila uspavana u vreme rođenja. Kako je to zabavno što se neko identifikuje sa telom! Koliko dugo ste na duhovnom putu?

P: 40 godina. Tragala sam za odgovorom na pitanje Ramane Maharši-ja "Ko sam ja?" i pročitala sam knjige sa njegovim učenjem.

M: Za sada je to dobro. Šta znate o vašem Sopstvu? Šta ste vi?

P: Svesnost.

M: Najviše stanje prethodi svakom iskustvu. "Ja jesam" je početak iskustva. U Najvišem stanju se pojavljuje ovo znanje i iskrsava pitanje "Ko ili šta sam ja?" To osećanje bivanja nije obojeno nikakvom formom. To je prosto osećanje bivanja, osećanje "Ja jesam." To je bilo najranije iskustvo.

P: Ovo je maya.

M: Pošto niste dobili odgovor na pitanje "Ko sam ja?", vi odgovarate da je ovo *maya*. Tako ne možete doći do odgovora. Sa čim se vi identifikujete?

P: Ja sam brahman.

M: To nije vaše direktno iskustvo. Vi samo ponavljate ono što ste pročitali ili čuli. Šta mislite ko ste vi?

P: Imala sam iskustvo...

M: Iskustvo je tamo gde je "Ja jesam", ali ono što prethodi ovom iskustvu, šta je to?

P: Ne znam.

M: Pričam sa vama zbog toga što vi imate dovoljno mudrosti da shvatite.

P: Mogu li zaustaviti ovo "Ja jesam" i da budem to što sam bila pre toga?

M: Koji prirodan proces možete zaustaviti? Sve je spontano. Trenutno ste u svesnosti, koja se meškolji, vibrira. Nemojte misliti da ste nešto odvojeno od ove svesnosti koja se meškolji i vibrira. Vi ste deo igre te svesnosti. Vi i svesnost ste rezultat hrane koju uzimate.

Na nivou na kome je svesnost čista budnost, a to je Sopstvo, koje je sama budnost, ne može biti identifikacije sa telom.

P: Kako mogu da se uverim u to?

M: Kada ostanete mirni u vašem Sopstvu, onda se uverite. Ostanite u tišini.

6. april 1981.

P: Dok sedim ovde i postavljam vam pitanja, osećam mir. Zar to nije znak napretka?

M: O čemu pričate? Pričate kao dete u zabavištu. Neću da vam se obratim kao nekom studentu *mumuksha*, obratiću vam se kao nekome ko je *sadhaka*. Koliko dugo se bavite duhovnošću?

P: Od detinjstva, jer se moja porodica bavila duhovnošću generacijama; zbog toga je duhovnost moj hobi.

M: Vrlo dobro. Uprkos tome, vi ste još uvek na nivou deteta u zabavištu. Jedino rešenje za vas je da odbacite identifikaciju sa telom i umom.

P: *Ja znam sve to intelektualno, ali ne znam iskustveno, pa sam zato došla na satsang*¹⁰.

M: Kako mislite na *satsang*? Ovo je samo konvencionalni spiritualni žargon. Sada odlazite odavde sa jakim ubeđenjem "Ja sam *brahman*, bez oblika i forme i bez bilo kakve mentalne sklonosti. Ja sam manifestovana svesnost." Kada shvatiš da si bez oblika, onda za tebe nema ni kaste ni vere, a nema više ni koncepata.

Mumukshu je još u zabavištu, sklon duhovnosti ali se identifikuje sa telom i umom. *Sadhaka* je onaj ko je prestao da se identifikuje sa telom i umom. *Siddha* je onaj ko je stabilizovan u znanju o "Ja sam" i koji to znanje polako transcendirira. Na ovom putovanju znate odlično gde ste.

M: (govori nekom drugom) Majka ovog mladića je bila na samrti, ali ja sam rekao sa sigurnošću da ona neće umreti. To je bilo pre nekoliko godina i ona je danas još uvek živa. Njegova majka je bila toliko ubeđena da će umreti da je kupila određeno cveće koje je volela za svoju sahranu. Ja sam joj naredio da ustane i da mi skuva čaj. U to vreme, moj stav je bio "Ja sam *brahman*,"; danas je taj stav napušten. Tada sam bio čvrsto ubeđen da će sve što dodirnem dobiti oblik, da će se desiti. Ovde se mnogo toga desilo. Bhajani se ovde odvijaju još od 1932. Ja sam bio prvi stanar u Vanmali zgradi. (Bilo je još razgovora i čuda koja su se ovde desila. Bilo je mnogo čuda koja su se dešavala oko Maharadža, ali on nikada nije mario da priča o prošlosti i budućnosti).

M: Ljudi bi dolazili ovamo nadajući se da će njihovi problemi biti rešeni i kada bi ih pitao zašto su došli, oni bi jednostavno govorili svoje probleme. Ja bih im rekao: "Sama činjenica da ste došli ovamo govori da će vaš problem biti rešen. Možete da idete." Sada svi vi dolazite; ko vas vuče ovamo? To je vaše sopstveno bivanje. Privlači vas ovo mesto zbog određenog kvaliteta koji imate. Stabilizovani ste u najvišem stanju. Nije zemaljska privlačnost to što vas dovodi ovamo. Ni vi ni bilo ko drugi ne zna ništa o tome. Za vas je privlačno da budete u vašem večnom boravištu, koje je vaš dom. Zbog te privlačnosti vi dolazite ovamo.

P: *Naučnici su govorili o "crnoj rupi" u kojoj na kraju nestaje čitav Univerzum.*

M: Vi ste taj Apsolut, vi ste taj koji proguta ceo Univerzum.

10. april 1981.

M: Ostao je samo jedan neznatan dodir "Ja jesam". Od sada će ljudi moći imati samo *darshan*¹¹, malo će se govoriti. Šta god da verujete o meni, to će se stabilizovati u vama. To nije *darshan*, nego vaša vera u *darshan*.

Neuobičajeno, retko, čudno, zapanjujuće, neverovatno; to ćete dobiti. Najvišu veru u Sopstvo. Totalnu veru. Šta god da vidite, nemojte da u tome vidite samo telo. Ovo su zapravo udovi tog najvišeg, nevidljivog principa koji ispoljava samog sebe. Ovi su udovi dostigli vrh.

P: *Ubeđena sam.*

M: Sada je vaša ubeđenost tako jaka da nikada ne može biti razbijena. Totalna je, savršena, neizbrisiva.

11. april 1981.

M: Srce ove svesnosti je znanje, znati "Ja sam". To nije personalnost, niti individua. To je sveukupna manifestacija. Bivanje je tamo, ispunjava sve.

¹⁰ Satsang: susret sa mudracem čije samo prisustvo otkriva suštinu bića (*sat*)

¹¹ Daršan: razgovor sa prosvetljenim učiteljem.

Pa ipak, ovaj kvalitet "Ja sam" rezultat je materijalnog, fizičkog tela. U semenu je skriveno čitavo drvo; u kapljici "Ja sam" sva tri sveta su sakupljena. Najviše stanje je stanje *đnanija*. Prvi korak je biti ta kap. *Đnani* nije opsednut bilo kakvim nevoljama ni problemima, jer je transcendirao princip "Ja sam". On samo posmatra igru kao svedok.

E sad, shvatite: Ta "kap" znanja je rezultat tela koje se održava hranom; u razumevanju toga, vi ste izvan. Kada je preduzet ovaj poslednji korak i kada znate da Ja, Apsolut, nisam ta "kap", svesnost, to mora da se desi samo jednom. Nema više uplitanja u igru svesnosti. Sada ste u stanju iz koga nema povratka, večnom stanju. Šta god da mislite o duhovnom znanju, to je usvojeno u polju svesnosti; takvo znanje je samo teret na vašoj glavi koji će vam samo doneti još više bede. To nije ništa više od spiritualnog žargona. To "Ja jesam" je izvor celokupne bede.

Da li ste u takvoj poziciji da ne možete nikakvim rečima opisati svoje Sopstvo? Kada ja odgovaram na vaša pitanja tako opširno, vi biste trebali da se povučete u tišinu iz koje nijedna reč ne može da izađe.

Izlažem vam ovo znanje kompletno i temeljno. Imate li vi hrabrosti da ga prihvatite? Ako ste zaista razumeli šta sam vam rekao, ne morate više dolaziti. Ne pokušavajte da o ovome govorite svima i svakome, jednostavno ne govorite o tome nigde.

22. april 1981.

M: Čitav Univerzum se iskustveno dešava u svesnosti "Ja sam". Kad toga ne bi bilo, šta bi drugo ikada moglo postojati? Ova svesnost udara u bubnjeve; svako je ponesen tom bukom bubnjeva. Ko traži bubnjara? Ko svira bubnjeve? Zapanjujuće je da niko ni ne zaviri u ovaj trun svesnosti.

P: Kada se stabilizujem u svesnosti, da li je to meditacija?

M: Ko je taj koji se stabilizuje? Zar to nije sama svesnost?

Ova osoba (obraća se Jean Dunu) je shvatila svoju prirodu. Sve je to zbog njene vere u Gurua. Sve što ima bilo kakve veze sa mnom, njoj je sveto. Sve dok nemate takvu veru u Gurua, ne možete imati veru u vlastito Sopstvo. Neki ljudi idu okolo od jednog do drugog *swamija*, a zbog čega? Da polizu ono što ostane iza njih. Kada bi polizali ono što ostane iza njih samih, to bi bilo mnogo bolje.

Držite se sopstvene svesnosti, ostanite tamo. Sve terete koji dolaze od koncepata treba da utopite u svesnost, ali nemojte da koristite svesnost kako bi izgradili zdanja od koncepata.

P: Navika je moćna sila koja nas tera da lutamo, zar ne?

M: Navika da telo smatrate Sopstvom preplavila je sve isuviše. Znanje o "Ja sam" je vaš Guru, budite u njemu.

Ko je taj ko peva *bhajan*? To je intelekt tog Gurua. A ko ste vi, uljez? Naravno, ceo svet se pokreće tim intelektom, ali kada taj intelekt dostigne svoj vrh, on se utapa u *Parabrahman*.

Vi svi nastavljate da pišete dnevnik sopstvenih koncepata - a ja vam kažem, na kraju, da je to apsolutno beskorisno. Poslužiće jedino kao instrument vezanosti.

5. jun 1981.

M: Sada znate da postojite. Kako se to desilo, na osnovu čega znate da postojite? Morate sići do izvora. Pre stotinu godina niste znali da postojite. U to vreme niste imali problema. A sada, zbog tog znanja, počeli su svi problemi. Ovo "Ja jesam" se pojavilo zbog tela, a šta mi znamo o telu i tom znanju o "Ja-sam"?

P: Kada telo padne, kada osoba umre, da li sećanja i svesnost ostaju?

M: I sećanja i svesnost su kvalitet fizičkog tela. Kada nema tela, ne može ni njih biti. "Ja jesam" je kvalitet fizičkog tela, ali to nije priroda istinskog Sopstva.

P: Šta je turiya!

M: Turiya¹² znači da jedino vi ostajete; ništa više. Sve dok znate da postojite, i sve drugo postoji. Otkrijte šta ste i dobićete sve odgovore; otkrijte odakle dolazi telo i to "Ja jesam". Ako to otkrijete, saznaćete šta ste.

Šta god da se menja, to nije vaše Sopstvo; ovo telo se neprestano menja. Telo nije bilo pre, onda se pojavilo i nestaće. To niste vi. Otkrijte šta ste vi.

Važna stvar je svesnost. Morate pokloniti svu pažnju samoj svesnosti. To je proces meditacije; tako će vam se sve tajne razotkriti u svesnosti. Svesnost voli tu ljubav-prema-sebi. Ako ste zainteresovani samo za svesnost, upoznaćete je. Ako ste zainteresovani samo za svet, to onda znači da niste zainteresovani za svesnost. Ako ste zainteresovani samo za svesnost, tada će svesnost razotkriti sve tajne i vi ćete znati šta ste. Ovo "vi" će saznati ko je, ali svest znači čistu svesnost i tamo ne postoji "Ja". Posmatrati samog sebe, to je samo po sebi meditacija. Držati se samo svesnosti, bez da je mešate sa bilo čim drugim, to je znanje bez reči o tome da vi JESTE. Misli će biti tu, ali će biti sve slabije, tako da će ostati samo taj osećaj o "Ja jesam"; sama svesnost, bez ikakve aktivnosti. Posmatranje onoga što radite je jedan niži nivo, kao da posmatrate ljutnju itd., to je identifikacija sa telom i umom.

P: Da li Maharadž oseća svoje telo?

M: Naučio sam da se sve zbiva u svesnosti. Kao što vidim sada vas, tako vidim i svoje telo, ali ja sam odvojen od njega. Ja se ne identifikujem sa telom.

Svesnost nije ni muškog ni ženskog roda, ona je kao svetlost. Svetlost takođe znači i toplinu.

Kada temperatura spadne, doktor će vam reći da ste ozdravili.

P: A šta je sa reinkarnacijom?

M: Čak je i ovo rođenje laž. "Ja jesam" je tu zbog tela. Vi ne znate da li postojite u dubokom snu ili ne postojite; ne znate da jeste, to je sve. Vi uopšte i niste rođeni; samo je objavljeno da postojite. Vi ste postojali i pre rođenja; vaše je postojanje večno, ali znanje o tome da postojite stiglo vam je tek kada ste bili nekoliko godina stari. Brinite samo o ovom životu. Zašto biste brinuli o reinkarnaciji? Razmišljajte da li vam je ovaj život ispravan.

7. jun 1981.

P: Kako se može kontrolisati um?

M: Prihvatite samo dobro i odbacite zlo i neprestano ponavljajte ime Boga - to će vam pomoći da postepeno stavite um pod kontrolu. Dobro je ono što vam je prihvatljivo i što vam donosi mir. Nije dobro ono što vaš um odbacuje. Kada nešto radite i strahujete od neuspeha, to samo znači da vam um nije pročišćen,

P: Kako se razvija ljubav prema mantranju?

M: U društvu mudraca možete razviti tu ljubav. Od 5 sati poslepodne do 6 šta se dešava? Svesnost sreće svesnost. Neće biti drugog razgovora osim komunikacije unutar svesnosti. Neće biti nepoznate treće osobe ili individue koja će se mešati u to. Bog se sreće sa Bogom. A vi znate da kakva god osećanja da se pojave, vi niste to.

¹² Turiya: nadsvesno stanje, četvrto stanje svesti, pored tri koja se spontano smenjuju (java, san i dubok san) turiya se postiže praksom meditativne discipline i iskustvom samadhija.

9. jun 1981.

M: Rajneesh¹³ nije neka nevažna personalnost ili princip. On je ogroman - on je jako velik. On je veliki mudrac.

Kada već imate gurua (Rajneesh), zašto obilazite druge mudrace? Pošto već imate velikog mudraca za gurua, ne bi trebalo da sedite ovde ni da dolazite ovamo. Ja ne volim to šetanje od jednog do drugog gurua. Ne volim te što lutaju. Kakva je razlika između Maharadža i Rajneesha? Ako zamenite slova (tj. imena) u čemu je razlika? Ispitajte to vaše "Ja" pre nego krenete da ispitujete tuđe. Kakav je rezultat kada mu promenite ime? Šta ste vi bez imena ili titule? Ispitajte onoga koji ispituje, ispitajte "Ja sam".

Pre nego što počnete da ispitujete druge, ispitujte prvo sebe i vidite da li ste stvarni ili nestvarni.

Slova "Ja sam" napisana su spontano određenim mastilom. Kakvo je to mastilo kojim je napisano to vaše? U tom je mastilu ime Tej Sesh Bhagavan potvrđeno Vedama. Sesh znači ostaci, ono što je preostalo. Koji ste ostatak vi? (Maharadž onda traži od nekoga da ode i da ne sluša govore) Onaj ko je shvatio misteriju o tome šta je, taj neće raspravljati o tome da li je neko velik ili nije.

Robujete jednom konceptu i pošto ste postali rob tog koncepta, upetljali ste se do kraja i u druge koncepte. Davite se u konceptima. Pošto ste uhvaćeni u prvi koncept, a to je da vi postojite, počeli ste da dajete imena, titule i ideje drugima i upecali ste se u to. Iako neko može da se zove *đnani*, on može da uživa zabavljajući se mnogobrojnim konceptima. Iako takav zna odlično da neće stići nigde, ipak je zauzet brojnim konceptima. Taj Sesh Bhagavan je došao spontano i otići će spontano. Šta ćete vi dobiti za sebe tim "Ja sam"? Na kom mestu ili u kom konceptu ste se stabilizovali kao "Ja sam"? Čvrsto ubeđenje da sam ja tri stanja - budno, dubok san i znanje o "Ja sam" - to su aspekti Taj Sesh Bhagavana. Vi niste to.

P: Pa ko sam onda ja?

M: Najvažniji i najubedljiviji odgovor je jedino da vi jeste. Bacate udicu u vodu da ulovite ribu. Na taj način, sa konceptom da postojite, vi bacate udicu u more konceptata o sebi. Pa kada se pojavi pitanje i odmah za njim usledi odgovor, onda je sve što je odbačeno (šta preostane) odbijanje.

Pre bilo kakvog prepoznavanja, vi ste već bili. Ako vi niste bili, nisu ni drugi. Vi se oslanjate na intelekt i telo i pošto ste se stabilizovali u telu ili intelektu, kreirate ili dozivate mnoštvo konceptata, a u tim konceptima ste zaglavljani. Pričate o drugima, kažete mi šta ste vi. Pitam za vas. Šta ste vi? Vi ste posmatrač.

P: Maharadž zna da ja ne znam šta sam. Zašto me to pita?

M: Ne govorim vama. Svesnost govori svesnosti o svesnosti. Ko vam je rekao da Maharadž govori vama? Vaša osnova je sama po sebi pogrešna. Jedna pojavnost vidi drugu. Odatle i ovaj automatski pokret. Ako shvatam šta sam, tj, samo jedna pojavnost, onda će mi biti jasno da su i svi drugi takođe pojavnosti. Zbog toga, neću imati pitanja, argumente niti ću se prepirati sa njima. Ali, ako ne shvatam sebe, i ako jašem na krilima koncepta, onda dajem prednost svojoj pojavnosti.

¹³ Osho Rajneesh.

P: Pošto Maharadž govori jedino sa svesnošću, on onda neće pristati da priča sa mojim neznanjem.

M: Neznanje će ostati zauvek kao i znanje. Nema znanja bez neznanja i nema neznanja bez odgovarajućeg znanja. I jedno i drugo su suprotne strane manifestacije, jedno ne može bez drugog. Čak je i ovaj koncept o znanju samo koncept. Kod đnanija nema ni koncepta neznanja ni koncepta znanja. Potpuno odsustvo svakog znanja ili neznanja je to stanje koje prethodi pojavljivanju svesnosti. Ali vi pokušavate da interpretirate sve što ja kažem sa različitim konceptima i uslovljavate sebe svim tim konceptima.

P: Maharadž mi sve uzima. Nemam za šta da se držim, pašću.

M: Na koliko ćete se komadića razbiti kad padnete? Radite sa njima šta hoćete! Drugi tragaju za sobom, ali vi se skrivate.

P: Šta je stvarnost?

M: Šta god da je stalno tu, besmrtno, nepromenljivo. Večnost je stanje koje se ne može iskusiti. Sledeća je svesnost, „Ja jesam“, telesno iskustvo i život. Vaša iskustva su u polju svesnosti. U polju svesnosti ne možete iskusiti istinu. Zapravo, ne može se iskusiti istina jer ste vi TO u konačnoj analizi. Kako se istina može iskusiti? Ona prethodi bivanju.

P: Šta možemo učiniti da bi se iskustvo nastavilo?

M: Nijedno iskustvo nije trajno. Vi ste stalni. Iskustva su u polju svesnosti, koja je vezana za vreme.

P: Kako stići izvan vremena?

M: Kako ste došli? Iskustvo se dešava nesvesno ili spontano. Svesno ne možete ništa da iskusite.

P: Možemo li izaći iz toga svesno?

M: Hoćete da izađete? Morate tačno znati šta je vreme i šta ste vi. Prvo to morate saznati. Koji je vaš korak? Vi hoćete da iskoračite iz vremena. Šta je vreme?

P: Vreme je čežnja.

M: Nikako, vreme znači prostor.

P: U prostoru je podela.

M: Šta god da postavite pred Maharadža kao znanje, sve su to pogrešni koncepti. Znae li da rođenje znači bedu?

P: Bol prilikom rođenja, a ne znanje.

M: Nećete postići oslobođenje ako se samo igrate rečima.

P: Šta treba da se uradi?

M: Nemojte čak ni prihvatiti koncept da morate da uradite bilo šta.

P: Šta da uradim sa bolom?

M: Kako je došao, tako će i proći.

P: Moram li postati prazna?

M: Skočite! Vi razumete šta ja kažem, ali se plašite da je takozvano znanje koje ste prikupili obezvređeno. Krišnamurti je rekao šta je rekao, vrlo ispravno, ali da li ste vi to prihvatili u potpunosti? Šta god da vam Maharadž kaže, vi pokušavate to da apsorbujuete kroz koncepte.

10. jun 1981.

P: Zaspim kada meditiram. Kako da to prevaziđem?

M: Nemojte uopšte o ovom problemu raspravljati sa mnom. Vi ste u tri stanja: budnom, dubokom snu i znanju o tome da jeste, pa zašto se onda bavite stanjem koje niste? Zašto vas to interesuje? To se spontano dešava. Morate razumeti da kada se stabilizujete u stanju koje prethodi budnom stanju, u dubokom snu, koje prethodi rečima pa čak i svesnosti, nešto se dešava u vašem telu mimo vas. Ostavite ga na miru. Ne pitajte. Vi ste na ovoj strani i ako se nešto dešava, zašto se brinete o tome? Budite svoji. Ako ste svoji, ne treba da brinete o tome šta se dešava na drugoj strani. Vi ste zainteresovani za stanje u kome imate iskustva. Ima tako mnogo iskustava; kao npr. Video sam plavo svetlo, Poleteo sam itd, ali nemojte mi govoriti o tim stvarima. Budite to što jeste, a ne iskustva. Ovo je takođe prolazna faza, a vi joj pridajete nezasluženu važnost tako što govorite: "Oj, pa to je nešto!" To se dešava prirodno. Došao mi je jedan gospodin i rekao da plače i jeca 10 minuta kada meditira. Mislio je kako je to velika stvar koja mu se dešava u procesu Samorealizacije. U čemu je smisao kada se uzбудite i govorite: "Počeo sam da plačem!" Pa šta! Vi niste taj koji plače, vi niste vaše emocije, zar ne? Toliki ljudi dolaze kod Maharadža da mu govore o spiritualnim iskustvima kroz koja su prošli u toku meditacije, samo da bi pokazali ljudima "Ja sam nešto!"

Kada zaspate, budite pripralni i setite se: "Ja sam manifestovani *brahman*". U tom trenutku, na granici dok spavate, vaše transcendiranje prethodi umu, i nastavlja se takođe za vreme sna. Ako utonete u san recitujući đapu¹⁴ i oko ponoći se probudite, otkrićete da se đapa nastavlja. Ako ste pripralni, budite svesni sebe i videćete svetlost u najdubljim predelima srca.

11. jun 1981.

M: Šta vi znate o svom telu? Šta je to i šta ste vi? Telo je forma ili oblik. Ukus fizičkog tela je znanje "Ja sam". Koji identitet vi osećate ili doživljavate u ovom telu? Vaše su reči ispravne, ali da li ste vi te reči? Nosite odeću - ali da li ste vi ta odeća? Nema trajne forme. Telo se neprestano menja. Sve dok se identifikujete sa telom, nećete biti zadovoljni. Ovo je prostor, ali ja nisam taj prostor. Morate čvrsto verovati u svoje Sopstvo. Morate osećati duboku potrebu da upoznate sebe. Milost je uvek tamo. Vaše prvo ubeđenje, da "jeste", prethodi rečima i onome čemu ste dali oblik tela. Odbacite tu identifikaciju sa telom. Vi ste prethodili rečima, pa zato samo budite to.

P: Kako mogu biti to?

M: Šta god da jeste, nemojte tome davati bilo kakav oblik ni model, to je sve. Ako vi jeste, onda i sve drugo jeste. Obožavanje knjiga i posvećenost knjigama neće vas odvesti nigde. Budite Sopstvo. Budite posvećeni svom Sopstvu, obožavajte samo njega. Obožavajte znanje "Ja sam" kao Boga, kao svog gurua. Da li prvo vidite u ogledalu svoj odraz ili znate da ste mu prethodili? Šta je prethodilo čemu? Ako vi niste, možete li onda videti svoj odraz u ogledalu? Odustanite od pokušaja da procenjujete stvarno Ja, nego ga povežite sa *brahmanom*¹⁵, JA SAM

¹⁴ Đapa: mantra, *aham brahma asmi* (ja sam *brahman*)

¹⁵ Treba razlikovati Brahmu, vrhovnog Boga hinduizma, od *brahmana*, apstraktnog apsoluta u advaita-vedanti koji je viši princip *atmana*, ili našeg Sopstva. Ovde se govori o *brahmanu* (malim slovom) kao apsolutu koji je naše Sopstvo (*ataman*).

BRAHMAN. Šta god da ste čuli, dobro je za vas. Nije potrebno da više slušate o tome. Šta god da ste slušali do sada dovoljno vam je ako ga udahnate i boravite u njemu. Ništa drugo vam neće biti dostupno. Vi ste *brahman* u potpunosti, ništa više. Na žalost, vi ste usloveli svoje Sopstvo da veruje da ste vi, *brahman*, telo. Sada znate da niste telo. Zašto ste tako preplavljeni tim falsifikovanim telesnim identitetom?

Imate mnogo znanja ali to se odnosi na praktičan svet. Do sada niste ništa saznali o Sopstvu. Ja neću da pričam o svetovnom znanju. To se ne završava tu. Ovo je svet. Svet je prekriven prostorom. Znanje o prostoru je tamo. Prostor je sadržan u znanju "Ja sam" i ono što prethodi tom "Ja sam" jeste *Chidakash*¹⁶. *Chidakash* ("Ja jesam") je izvor Univerzuma. *Chidakash* je koren prostora uma. Nema nikakvog znanja o tome da sam ja ovakav ili onakav; vi ne možete biti ovakvi ili onakvi. Zbog *Chidakash*, *mahakash* (veliki prostor) postoji. Prostor u kome je svet postoji zbog prostora u kome je um, ili ono što prethodi umu. Jedan prostor je prekriven drugim koji je suptilniji i koji se više širi. U osnovi tog prostora je znanje o "Ja sam". Ako neko boravi u *Chidakash* znanju, shvatiće da nema rođenja i nema smrti.

14. jun 1981.

P: Neprestana dnevna aktivnost čini um praznim. Želim da znam kako um učiniti budnim.

M: Ja ne pričam o telu i umu i o tome šta se zbiva u tom svetu. Ja samo govorim o vašoj istinskoj prirodi, ***a vaša istinska priroda je osećanje prisustva koje imate, ova svesnost.*** Ako niste svesnost, onda za vas nema sveta. Nema ničeg. Svet postoji za vas samo onda kada ste svesni, pa ja zato i govorim o svesnosti, osjećaju prisustva.

Jednom kada se pojavi osećanje prisustva, ne bavim se više time kako se vi ponašate i šta radite. ***To osećanje prisustva, ta svesnost, zar to ne prethodi svemu ostalom? Ako niste svesni, može li se pojaviti ijedna misao, možete li misliti o bilo čemu za šta vam je neophodan um? Zbog toga, taj osećaj prisustva, ta svesnost, zar nije to osnovna stvar bez koje se ništa drugo ne može desiti? Ništa - ni misli, ni koncepti - ne mogu se pojaviti sami od sebe. Nijedna aktivnost se ne dešava ako nema osećanja prisustva. Osećanju prisustva ne treba nikakva aktivnost uma da bi bilo jasno da ste vi prisutni. Ne treba da se pitate: "Da li sam ja prisutan, da li sam svestan?" Tu je taj intuitivni osećaj prisustva, vi znate da ste prisutni.***

Taj osećaj prisustva, to nije osećaj da sam ja prisutan, da ste vi prisutni ili bilo koja druga individualnost. Osećaj prisustva je osećaj prisustva. Zbog toga što se neko identifikuje sa telom, on misli da je rođen i da će umreti. Ono što je rođeno je opšte osećanje prisustva. Osećanje prisustva koje je došlo spontano i otići će spontano. Nema individue osim kroz identifikaciju sa telom. Osećaj za vreme ili trajanje ili događaj koji se odvija u vremenu, sve to može da bude samo ako postoji svesnost. Ako nema svesnosti, imate li osećaj za vreme?

Tu je fitilj i gorivo; samo tada je tu i svetlost. Tako da svetlost zavisi od toga koliko ima goriva.

Eto kako faktor vremena funkcioniše. Osećanje prisustva, ova svesnost - to je sve. Zato otkrijte kako se svesnost pojavljuje i koliko dugo će trajati. Kao što će svetlosti biti dok bude goriva, tako će i ova svesnost uma trajati samo dok ima goriva, a gorivo je telo, koje je sastavljeno iz pet elemenata koji su gomila hrane. Ako se hrana ne obezbeđuje telu stalno, telo neće trajati, a ako telo ne traje, onda ni svesnost uma neće trajati. Zato će ova svesnost uma zavisiti od toga koliko dugo je telo tu. Čak ni svesnost uma nije sve niti će trajati zauvek. Otkrijte kako se ta svesnost pojavila, otkrijte odakle je došla.¹⁷

¹⁶ Reč *Chidakash* je sastavljena iz reči *chitta* - um, i *akaša* - prostor, etar.

¹⁷ Treba imati u vidu da Nisargadata (ili prevodilac) koristi reč svesnost za svest uma koja je uslovljena telom i egom, a ne za čistu ili transcendentalnu svest kao svest Sopstva, koja je nezavisna od tela, ega i uma, koja je ishod samog postojanja ili prisustva.

Šta je ovo telo? Telo je samo gomila hrane i vode. A ta hrana i voda sasvim sigurno niste vi, i ova je svesnost uma tek priroda te hrane i vode. Zbog toga ste vi nešto odvojeno i od tela i od svesnosti uma. ***Sve dok je telo tu, svako ko se smatra individuum ima kao svoj jedini kapital osećanje prisustva, svesnost. Ophodite se prema tome kao prema najvišem Bogu i nemojte da obožavate ništa drugo osim osjećaja prisustva, i kad postanete jedno sa tim osjećajem, onda će neophodno duhovno znanje da se pojavi samo od sebe.*** Ako imate bilo kakav problem ili pitanje koje vas brine, otkrićete da su ti problemi i ta pitanja zasnovana na vašoj identifikaciji sa telom i umom kao individue. Ako te identifikacije nema onda nema ni pitanja. Doći ćete do ovog zaključka.

16. jun 1981.

M: Svako radi svoj posao, ali svako ima svoj kvalitet.

Tu su neki testovi o tome da li ste vi na duhovnom putu ili niste. Istražite o čemu razmišljate u toku 24 sata. Kažete da ste stekli znanje o Sopstvu, da ste sakupili znanje o Sopstvu; ipak, o čemu raspravljate po ceo dan unutar svog uma? Raspravljate o svemu što se desilo tokom dana. Ne raspravljate, kao što radimo ovde, o vašem identitetu, o tome šta ste vi; o tome ne raspravljate. Ima li neko ovde ko raspravlja sa samim sobom jedino o Sopstvu? Vi zavisite od intenziteta razmišljanja o tome.

I ja sam nemiran. Bol i patnja kroz koju sada prolazim, niko drugi na svetu nije iskusio. Ova je priča potpuno beskorisna.

Izvan polja svesnosti koje se pojavljuje u telu, ne može se iskusiti svesnost. Hoću da pričam o tom stanju izvan polja svesnosti. Ima milion imena, ali se sva ta imena odnose na objektivni svet. Čak i naziv "roditelji" je vezan za telo; ovaj naziv se pojavio zbog tela. Hoću da shvatite da bez telesne svesnosti nema *brahman*-a; *brahman* jeste zato što svesnost jeste, a svesnost jeste zato što telo jeste. Telesna svesnost je rezultat pet elemenata. Telesna svesnost i svet se ne razlikuju; oni su identični. Razmišljajte na ovaj način.

Sve što shvatite i dokučite umom i intelektom jeste ovaj objektivni svet. Iako ste čuli ove govore, još uvek ćete biti pod uticajem konceptualnih iskustava.

Ovo je telo napravljeno od hrane, ali šta je vaš pravi identitet? Ja sam vam dao jednu odrednicu Apsoluta. Vi niste nadmašili svesnost, a svesnost je prvi korak. Totalna svesnost nije kraj.

18. jun 1981.

M: Ljudi dolaze ovamo jer osećaju potrebu da dođu. Svesnost u vašem telu oseća zadovoljstvo zbog dolaska ovamo. Sve dok svesnost oseća potrebu za bilo čim, vi ćete biti prisiljeni da to radite. Kada svesnost ode, neće više biti okova.

Šta je bilo ko dobio osim ovog osećanja prisustva, koje imamo zbog svesnosti? Prava sreća, bez svoje suprotnosti, može postojati samo kada svesnost uma ode. Sve dok je svesnost uma tu, dotle su tu i sreća i nesreća. Čista sreća može postojati samo kada nema svesnosti. Sve što može da se shvati je potpuno različito od onog što ja jesam. Ja sam razumeo svoju *swarupa*¹⁸ i ja sam to; to nema nikakve veze sa bilo čim što je manifestovano. Nikada se ne možete izolovati od svesnosti (uma) osim ako vaša svesnost (Sopstva) nije zadovoljna vama i oslobodi vas. Svesnost (Sopstva) otvara za vas kapiju da biste transcendirali svesnost (uma). Postoje dva aspekta (svesti); jedan je konceptualna, dinamička svesnost koja je puna koncepata (to je svesnost uma), i druga je transcendentalna svesnost (Sopstva). Čak ni koncept "Ja sam" nije tamo. Konceptualni, kvalitativni *brahman*, onaj koji je pun koncepata i kvalitativan, on je rezultat

¹⁸ Swarupa: čovekova prava priroda, autentičnost, suština.

funkcionisanja tela. Ova svesnost je mrtva za mene; nema je. Ja sam je transcendirao. Pa šta god da je, to je ta druga svesnost, ona bez koncepata.

Princip koji je konceptualan i pun kvaliteta, a koji sam ja transcendirao, bio je kao jedan veliki okean. Sada je uglavnom isušen, samo su talozi ostali. Tu je samo jedan mali deo, samo nekoliko delića. To što prožima i opstaje, to je bez koncepata ili kvaliteta. Ono što ostaje sada vam govori. Čemu pitanje o rođenju i smrti principu koji ostaje? Vi ste, sa svojom mudrošću, zaglavljani ovde; čvrsto se držite određenih koncepata. Kada ne biste imali koncepata, zašto biste dolazili ovamo?

Vi proučavate samo one koncepte koji se pojavljuju unutar vas. Oni koncepti koje vi ne volite, neće se ni pojaviti. Pretpostavimo da ne volite matematiku, taj predmet vam se neće sviđati; nepoznat je vašim konceptima. Bavićete se samo onim predmetima i stvarima koje volite. Analizirajte svoje misli i vidite da li je ovo istina. Otkrijte prirodu vaših misli. Da li su one duhovne? Ja boravim u stanju u kome nema uma.

19. jun 1981.

M: Sve se dešava samo u telesnoj svesnosti. Personalnosti postoje samo u telesnoj svesnosti. Uobičajeno znanje je zaokupljeno jedino sa telesnim odrazom. Vi niste telo, vi ste svesnost. Nema otiska personalnosti, to je manifestovana svesnost koja funkcioniše. Ova dinamička, manifestovana svesnost je uvek u fluidnom stanju. Niko ne može da kaže šta će se desiti. Ova dinamička svesnost nema nikakav koncept o tome da će joj se nešto dobro ili loše desiti; to se samo dešava. To niko ne radi.

Poruka "Ja sam" je tu. Tu je i protok uma, ali to nije personalnost, to je svesnost. Sama ta ideja da ste vi telo je smešna; to svesnost doživljava sopstvenu manifestaciju. Retka su bića koja će ovo shvatiti. Svetovni život jednog đnanija podrazumeva totalno funkcionisanje svesnosti. Normalno, osoba koja stalno o drugima misli kao o personalnostima neće o njima misliti kao o prostom funkcionisanju svesnosti. Igra svesnosti se neće spustiti na nivo individualnosti. To je nešto prilično drugačije, to je samo manifestacija.

Zar vi niste učenik velikog mudraca? Koliko ste godina išli kod njega?

P: *Sedam ili osam godina.*

M: Zašto ste onda došli ovamo?

P: *Želela sam da budem na vašem darshan-u, želela sam da vas sretnem.*

M: *Kada ste stabilizovani u svom Sopstvu, onda nema drugih, vi ste sve. Ako boravite u Sopstvu, vi postajete prostor i nema više dualnosti. Širite se i suptilni ste kao prostor, i to je oslobođenje. Ne uslovljava vas nijedno ime niti forma. Ako ste kao prostor, u čemu je smisao ići negde drugde? Prostor koji je ovde isti je takav svuda. Duhovnost nije dečja igra. Moje rečenice će iscepati u komadiće sumnje svakoga ko me sluša. Prvo, boravite u svom Sopstvu i transcendirajte ga, i u tom transcendiranju, spoznaćete vaše Najviše stanje. Reči koje nastaju ovde nisu posuđeno znanje, koje je dostupno u spisima i drugim knjigama; one su rezultat direktnog iskustva. Nirupana podrazumeva normalno vežbanje ovih ljudi koji se bave duhovnošću, a oni će znanje prikupiti iz raznih knjiga.*

Morate shvatiti u potpunosti šta ste vi, ili šta možete biti kada nema ničega. Kada nema ničega, vi još uvek jeste. Ko ste onda vi? Sve je jedno, i kada sve jeste, još uvek i vi jeste; to je razumljivo, ali kada nema ničeg, kako onda ja jesam?

21. jun 1981.

M: Nijedna slika koju imate o sebi nije istinita. Istinsko znanje je boraviti u Sopstvu. Pokušajte da razumete svo ovo znanje koje sada sakupljate. Takozvano znanje koje dobijate na drugom mestu govori samo o neznanju; ono ne može govoriti o Sopstvu, istinskom znanju.

Sve što je shvaćeno umom nije istinsko znanje. Istinsko znanje se ne može lako shvatiti. Da sam imao pre iskustvo o "Ja sam", da li bi mi bilo važno da se nađem u materici svoje majke? Pre ulaska u matericu nisam poznao sebe, nije bilo znanja o "Ja jesam". Sve takozvano znanje je umrljano rečima, a to je samo neznanje. Vi, Apsolut, gledate budno stanje, poznajete svesnost, poznajete stanje sna. Zato, vi niste to. Među milionima ljudi koji su došli i otišli, gde sam ja? Nema individualnosti povezane sa bilo kojom od tih formi, ali ja sam uvek bio, i jesam, totalno funkcionisanje. Bez mene nema funkcionisanja. Ja sam totalno funkcionisanje svakog trenutka, pre milion godina i sada.

Uprkos mom jasnom razumevanju onoga što će biti, telesna patnja se mora proći zbog svesnosti. Ime svesnosti znači patnju samo po sebi. Patnja je pri kraju. Koji god da je ovo princip, zajedno sa telom i svesnosti, on doživljava celokupnu patnju i zna i sam da je vredan milion dolara, kao ćup zlata. Ovaj princip, koji je razumeo i shvatio šta su patnja i svesnost, vredi milione. Ja ne sledim duhovnost masa. Ovde vam neće biti udeljena uobičajena duhovnost. Vaše Najviše Ja nikada ne može biti izgubljeno; šta god da ste izgubili, izgubili ste samo reči. Vaše Najviše Ja poznaje ili oseća "Ja sam" bez reči. Kroz to "Ja sam" dolazi svetovno znanje. Vi niste u izolaciji, vi ste deo svetovnog znanja, *Divatman* je onaj ko se identifikuje sa telom i umom kao individua odvojena od sveta. *Atman* je samo bivanje, ili svesnost, koja je svet. Najviši princip koji poznaje bivanje ne može se imenovati uopšte. Niti se može opisati. To je Najviše stanje.

Ne želim da krotim i ponižavam učenike, želim da budu moćni, kao što sam ja. Ja ne stvaram učenike, nego Gurue. Hoću da uđete u proces istraživanja.

21. jun 1981. poslepodne

P: Kako da ostanem stabilna u svesti?

M: Znaete da jeste. To je samo po sebi svest. Ako mislite o tome da morate biti svesni, onda to postane stanje iskustva. Želite da doživite nešto. Nemojte misliti da ste vi telo. Identifikacija sa telom je ispravna za vaše svakodnevne poslove, ali kada morate da shvatite sebe, nemojte misliti da ste telo. Imate znanje o "Ja sam". To samo po sebi znači da vi jeste.

Svest je stanje u kome se svesnost utapa u samu sebe.

Ovo telo je rezultat hrane koja se uzima. Materijal se unosi hranom i to je rezultat. Kada je hrane sve manje i manje, telo se smanjuje, slabi. To nije vaš identitet. To nije vaš odraz. To je mala kutija (odnosi se na telo). Zašto je ovo lice postalo mršavo? Zato što unosim manje hrane. Vi niste fizičko telo. Niste budno stanje. Niste ni stanje dubokog sna. Poznajete budno stanje. Pošto ga poznajete, vi niste to stanje. Poznajete i stanje dubokog sna; zato niste ni to stanje.

P: Ja sam izgubljena.

M: To Najviše "Ja" ne može nikada biti izgubljeno. Šta god da izgubite, to su samo reči. Ko vam je rekao da ste izgubljeni? Znaete da jeste, da ste "Ja sam". U trenutku kada se osećanje "Ja sam" pojavi, i svet se pojavljuje. "Vi jeste" nije samo, izolovano. Vi ste deo svetovnog znanja. U hijerarhiji svesnosti postoje tri etape:

1. *Divatman* je onaj ko se identifikuje sa telom i umom. Onaj ko misli da je telo, personalnost, individua odvojena od sveta. Taj se izdvaja i izoluje od sveta kao posebna individua zbog identifikacije sa telom i umom.

2. Sledi čisto bivanje, ili svesnost, koja jeste svet. "Ja sam" je ceo moj svet. Samo bivanje i svet. Zajedno sa bivanjem osećam i svet - to je *atman*.

3. Najviši princip koji zna da je ovo bivanje neopisivo. Ne može se opisati niti definisati rečima. To je Najviše stanje.

Hijerarhiju svesnosti ću objasniti jednostavnim rečima: Imam unuka (to je *divatma*). Imam i sina i ja sam deda. Od dede nastaje sin i unuk.

Ove tri etape se ne mogu definisati kao znanje. Definicija znanja se pojavljuje na nivou bivanja. Izložio sam vam suštinu mog učenja.

Sa kojim identitetom vi sebe sada prepoznajete? Sa kojim ste identitetom došli na ovaj svet? Sa kojim biste identitetom voleli da napustite ovaj svet? Obično se ljudi čvrsto drže te identifikacije sa telom, ali sada sam vam ja oterao taj identitet - vi niste telo. Pitam vas: "Šta ste vi? Koji će sada biti vaš identitet, pošto niste telo?" Šta god biste rekli rečima, bilo bi netačno, bilo bi pogrešno.

Vi se uporno držite toga da ste telo. Morate čvrsto verovati da niste telo, pa čak ni svesnost u bivanju. Eksperimentišite sa sobom. Kada posmatrate štap, da li mu govorite: "Da li ja tebe posmatram?" Sve je beskorisno, nijedna priča nije od koristi kada ste izvan sebe. Kada se povučete u svoju istinsku prirodu, ništa nije važno, jer ničega nema. Kada se "Ja" povuče, sve je to svesnost.

22. jun 1981. prepodne

M: Iz čega nastaju ova svesnost i "Ja jesam"? Šta je baza neophodna da bi se oni pojavili? To je pet elemenata, tri *gune*, i *prakrti-puruša*. Sve ovo rezultira u tom prostoru "Ja sam". Šta vi imate osim sećanja? Sećanje je rezultat pet elemenata i tri *guna*, osam aspekata. Pa kada je ta osnovna baza dostupna, tada tek je tu sećanje - sećanje na ništa, i konačno, najvažnije, sećanje da vi jeste.

Trenutno, osećanje da jeste je takođe jedno sećanje. Da bi se održalo to sećanje "Ja sam", sve ove sirovine su neophodne. Vi niste to "Ja sam". Vi ste, kao Apsolut, prethodili tom "Ja sam". Ovo "Ja jesam" je proizvod ovih sirovina, ali vi, Apsolut, niste to. U najboljem slučaju, mogli biste reći "Ja sam", ali šta je to? "Ja" je samo reč. Na početku su tu reči a onda ostaje samo sećanje. Vi niste sećanje. Ko je bio u stanju da zadrži sećanje na "Ja sam"? Jednom kada sve te sirovine nestanu, gde je onda sećanje na "Ja sam"?

Najvažniji korak jeste da čvrsto prihvatite svoj identitet kao dinamički, manifestovani princip svesnosti. Samo se tu stabilizujte. To je vaš prvi korak. Nema ničeg drugog osim znanja da vi jeste, samo budite to. Ni više, ni manje.

Ne možete ugledati zrake svetlosti, jer se one reflektuju jedino kada naiđu na drugi objekat. Slično, "Ja jesam" je prekid zbog ovih pet elemenata i tri *guna*. Eto zašto se pojavljuje osećanje "Ja sam"; ali, bez tog osećanja, vi još uvek jeste. Sama svetlost nastaje od sunca. Sve je uskladišteno, pet elemenata su tu; zato daju svetlost kao sunce. Svetlost se vidi kao sunce jer je nešto tu; a da nije tako, zrake svetlosti bi se rasule svuda i postale nevidljive kao i izvor svetlosti.

Mahakash je beskonačan prostor. Ograničen prostor je taman. Taman je kao kada sklopite oči. U tom fizičkom prostoru nastaje ceo Univerzum, nestaje i biva uništen. Na kraju, šta je rezultat svih ovih iskustava koja se dešavaju u igri svesnosti? Ona odlaze, nestaju u čistom prostoru.

Ceo svet je jedno stanje koje se neprestano menja. Nijedan oblik neće ostati zauvek. Na kraju će svi oblici nestati u prostoru i postaću bezoblični. Govorim vam iz ličnog iskustva, ne iz onoga što piše u bilo kojoj knjizi. Milioni ljudi, životinja i drugih bića su bili i otišli. Ali, čitav Univerzum - da li je postao manji ili veći? On je nepromenljiv. Sa svim tim milionima formi na svetu, može li "moj" odraz ostati zauvek? Trenutno imate jedino osećanje "Ja jesam" i zbog toga je ceo svet manifestovan. Jednom kada milioni ljudi odu, kakvi tragovi ostaju iza njih? Zaboravimo duhovnost na neko vreme. Među mojim iskustvima bilo je i radosti, sreće i patnje.

Koji deo patnji ili sreće je preostao? Za onoga ko je transcendirao svesnost, ili onoga ko je video kraj, nema govora o bilo kakvom gubitku ili dobitku.

Znam dobro da ovo znanje neće ostati. Boravim u tom stanju bez znanja. Pa, pošto je tako, nema ni govora o bilo kakvoj aktivnosti. Sa takvom duhovnom opredeljenošću, može li se biti pod uticajem svetovnog ili porodičnog života?

22 jun 1981. poslepodne

M: I iskustvo i onaj ko doživljava iskustvo će nestati. Neću više o tome. U svesnosti dolazi do promena pa ona postaje sve suptilnija. Forme se rastapaju. Prvi korak na putu duhovnosti je uverenje da nismo ni muškarci ni žene.

Tražeci svetlost i zvuk, svi učenici dožive neko spiritualno iskustvo, a to je samo po sebi okov. Upoređuju svoja iskustva sa drugima. Misle da su jako napredni. Privlače ih iskustva svetlosti i zvuka itd., jer se identifikuju sa telom. Žele oblik i model; zato, ostaju u iskustvima koja pokazuju oblik i model.

Treba da budete kao prostor. Ako obraćate pažnju na stvari spolja, poneće vas. Ako ste prostor a ne telo, onda u toj fazi telo ne ostaje kao telo jer nema nikog da proceni da je to telo. U *Chidakash* procenjujete svet kao ime i oblik, ali kada se ime i oblik raspadnu, dolazi do raspada. Sve se oblikovano raspada u *mahakash*. Vi procenjujete oblik, ovakav je ili onakav. Kada nema procenjivanja, nema ni uma, samo prostor.

Chidakash je ta sirovina pomoću koje procenjujete sve što doživljavate i sve što vidite. Dok postaju sve suptilnije, spoljašnje forme se raspadaju u *mahakash*; nema ni imena ni oblika. Istovremeno, proces procenjivanja i funkcionisanje uma se zaustavljaju i raspadaju se u *Chidakash*. Kada i *mahakash* i *Chidakash* utihnu, samo je prostor tu i vi ste taj prostor.

Zbog spoljašnjeg tela, oseća se "Ja jesam". Međutim, u odsustvu tela, "Ja jesam" je još uvek tu bez osećanja "Ja sam". Ja sam večan.

23. jun 1981.

M: Kao što niste odeća koju nosite, tako niste ni ovo telo. Ovo je najvažniji korak. Polako ćete shvatiti da ste kao prostor, jer je prostor početak i kraj svega. Pretpostavimo da ste bolesni: hoćete da znate sve o svojoj bolesti, što je bolest ozbiljnija to bi više želeli da znate o njoj. Slično tome, ovo "Ja jesam" je takođe kao neka bolest. Sada morate početi da sakupljate znanje o tome.

P: Kako početi?

M: Počnite sa telom. Od tela dobijate znanje o "Ja sam". U tom procesu postajete sve suptilniji. Kada ste u poziciji da svedočite znanje o "Ja sam", vi ste dostigli najviše. Treba sve da pokušate shvatiti na ovaj način i seme znanja će nići u vama. Kada stignete do kraja materijalnog, svetovnog znanja, u toj fazi transcendirate i onoga ko posmatra i ono što posmatra. To znači da ste u istinskom stanju bivanja. Posle toga ulazite u stanje transcendentalnog bivanja, gde nestaju identiteti onoga ko posmatra i onoga što posmatra.

Pretpostavimo da vas neko zlostavlja i vi otkrijete ko je to. Da li je to telo? Nije. Pa šta je onda? Na kraju, dođete do zaključka da se to spontano odvija iz toga šta to telo jeste. Nećete to pripisati nijednoj individui. Kada se vaša individualnost raspadne, nećete više nigde videti individue, to je samo funkcionisanje svesnosti. Ako to u vama klikne, lako je shvatiti. Ako ne klikne, jako je teško. Jako je jednostavno, ako se ispravno shvati. Ono što ja govorim nije opšte poznato duhovno učenje.

Kada dostignete stanje u kome se telo, um i svesnost transcendiraju, od tog trenutka sve se dešava samo iz svesnosti, koja nastaje u telu i nema autoriteta ili onoga ko dela. Kada zvuk izađe iz tela, to ne znači da neko priča, to je samo reč koja izlazi, dešava se, niko to ne radi. Ako

osnovu shvatite ispravno, to će vas odvesti daleko, duboko u duhovnost. Apsolut je jedini večan. Nema ničeg osim Apsoluta. Nemanifestovani se sam manifestuje, to manifestovano stanje je Guru i univerzalno je.

Ko je taj što prepoznaje telo i um? Ovo "Ja jesam" koje prepoznaje telo i um je bez imena i oblića i već je tu.

25. jun 1981.

M: Imam inspiraciju da pričam, ali nemam energije. Ali, šta god da kažem biće toliko impresivno da će malo ljudi shvatiti. Da počnem: sve se dešava u prostoru i kosmosu i to rezultira konkretnim akcijama u fizičkom svetu. Sve se ovo dešava spontano. Nema autora ni onoga ko dela.

Na nivou sveta, različita tela se stvaraju, a na nivou tela, dolazi do privlačnosti između tela; prvo prema sopstvenom telu, a onda prema telima drugih. Šta god da se dešava u ovom konkretnom svetu, instrumenti i sredstva dolaze iz prostora. Sirovina dolazi iz prostora. Prostor je prethodio svetlosti. Kada se sakupi svetlost, ona se reflektuje kao sunce. Pošto je sve ovo teško razumeti, najbolje što se može uraditi je *bhajan!*

Definicija dobra i zla postoji jedino kroz reči. Reči ili zvuci su izrazi prostora. Samo na nivou reči neko misli da će se desiti nešto dobro ili loše; kada se neko identifikuje sa prostorom, onda nema više dobra i zla. Vi, pre svega, nešto identifikujete kao dobro ili loše po vas. A onda se trudite da prihvatite dobro a da se oslobodite lošeg i tako ste izmislili Boga - onda ga obožavate i pravite *bhajan* i molite se tom Bogu da vam se dogodi nešto dobro.

27. jun 1981.

P: Šta je meditacija?

M: Biti jedno sa onim zbog koga, tokom meditacije, znamo da postojimo. Ima mnogo imena koja su davana bogovima. Sva ta imena predstavljaju istu stvar - ovo znanje o tome da vi jeste bivanje, svesnost. Ovo znanje se ne odnosi na individuu, već na osećanje prisustva uopšte. Umesto da prihvatite ovo znanje kao sveukupno funkcionisanje, vi hoćete da ga iseckate u komadiće i da jedan delić zasnovan na nekom konceptu uzmete za sebe. Svako znanje koje je zasnovano na nekom konceptu nije istinsko znanje. Ne postoji entitet. Sada znate da ste budni zato što ste ovde i imate to znanje. Nema ničeg drugog osim ovog znanja, nema entiteta.

Kada boravite u svesnosti vidite da vi ne radite ništa, sve se dešava spontano. Nema ni govora o tome da vi pokušavate da uradite bilo šta. Ne možete da pokušavate da budete Sopstvo, jer vi jeste Sopstvo.

P: Brinem za svoju porodicu. Volela bih da napreduju duhovno i da se probude. Pokušavam da ih nahranim ovim znanjem

M: Ako zaslužuju, šta god da im date, oni će prihvatiti.

28. jun 1981.

M: Pojavljivanje *Aham Brahmasmi*-ja dešava se na tihom mestu i kada to seme počne da raste, ono raste neprestano. U čemu je značenje tog pojavljivanja? Ono pokazuje da sam ja *brahman*; a onda počinje inspiracija i intuicija. Dublje značenje *Aham Brahmasmi*-ja je inspirativan, intuitivan unutrašnji razvoj, čvrsto ubeđenje da sam ja *brahman*. Onaj u kome je započeo rast *Aham Brahmasmi*-ja može da prođe patnju, ali on neće izgubiti svoje razumevanje ili pojavljivanje *Aham Brahmasmi*-ja. To je čvrsto ukorenjeno. "*Aham Brahmasmi*" znači "Ja sam *brahman*", ali pre nego što kažete "Ja sam *brahman*", vi ste već jedno sa *brahman*-om, upravo

zato i možete da kažete "Ja sam *brahman*". To je kao budno stanje. Posle buđenja, možda ćete reći "Probudio sam se". Tako da budno stanje prethodi toj misli "Probudio sam se."

Postoje dva načina kako se prima znanje. Jedan je kada ga učite, primete spolja. Drugi način je kada znanje raste u unutrašnjosti, intuitivno.

Da li ste do sada spoznali svoje Sopstvo putem Sopstva? Niste još ni videli svoje Sopstvo, pa kako onda možete verovati da znate šta ste? Sa čim god da ste identifikovali svoje Sopstvo u nekom trenutku, to je samo telo i intelekt u vašem telu.

P: Morate koristiti intelekt da biste razumeli. Mnogo sam čitala. Možda mi treba malo vremena da pokušam da razvijem dublje emocionalno razumevanje?

M: Da biste shvatili šta ste i konačno se identifikovali sa Sopstvom koje vi jeste, morate upoznati onoga ko se identifikovao sa Sopstvom i ko je takođe shvatio Sopstvo u potpunosti. Da li ste naišli na taj vaš identitet?

P: Ne. Videla sam to kod drugih ljudi. To je ono što vas tera da pokušate da ga nadete u sebi.

M: Kada gledate u druge, ta druga osoba je samo fizičko telo, kao i vi. Šta više od toga vi vidite? Šta je suština onoga šta vi jeste, vaša unutrašnja srž?

Kada dođete ovamo, osećate veliko zadovoljstvo. Zašto? Osećate se tako zato što dok ste ovde, vi ste u senci sopstvene svesnosti ili boravite u njoj. To znači da ste u stanju koje transcendirata telo i um i intelekt. Pošto ste u tom stanju, nemate nikakvu formu, nemate nikakve sumnje; zbog toga ste tako zadovoljni. U tom stanju, kakve god rečenice da čujete biće duboko usađene i nikada ih nećete zaboraviti. Ne postoji mogućnost da zaboravite te rečenice jer vas one vode do vašeg Sopstva. To što čujete, nećete zaboraviti kada odete. Boravite u ovom stanju senke, u Sopstvu, u svesnosti da jeste, čak i kada izađete. Ovde nema mesta za igru intelekta. Pošto se ne identifikujete sa bilo kojom formom, um nema prostora za bilo kakvu propagandu; um tone u svesnost. To je stanje koje liči na prostor i senku.

P: Ako ste u tom stanju bivanja, da li je neophodno mantrati?

M: Pretpostavimo da ste žena i da ne prihvatate sebe kao ženu, pa vam je rečeno da ste žena. To je mantra "Ja sam žena, ja sam žena." Ako ste uvereni da jeste žena, da li ćete ponavljati to: "Ja sam žena, ja sam žena."? Kada jeste TO, onda nema drugog izbora. Izbora ima na nivou telo-um, bez obzira da li ćete mantrati ili nećete.

P: Kada svesnost počne da bude svesna same sebe, logično ćete pomisliti da će se ona stopiti sa samom sobom. Ali, jako često ona klizne ponovo u identifikaciju sa telom. Zašto?

M: Zašto bi svesnost, koja je neadekvatna, koja je bolesna, bila tamo uopšte? Za đnanija, svesnost se uopšte nije ni desila. Ako svesnost pokuša da shvati samu sebe, ona se stabilizuje u Apsolutu, ona zna da je poput duha, da nije stvarna. Nije opipljiva. Niste znali da postojite kada ste se rodili. Devet meseci u materici i neko vreme posle toga nije bilo toga "Ja sam to i to". Kada počnete da prepoznajete svoju majku, istovremeno postajete svesni svog postojanja. To "Ja jesam" pojavi se nešto kasnije. Majka vas uči, u neznanju, da ste telo i vi počinjete da verujete u to. Vaš um takođe počinje polako da se razvija. I tako, od samog početka, zbog neznanja, Apsolut ne poznaje samog sebe; a zbog tela, počinje da misli da je "JA SAM". Zbog neznanja, morali ste nekoga pitati "Ko sam ja?", inače, ne biste pitali nikoga. Čak i takozvane inkarnacije kao što je Rama tako su se ponašali, morali su da ih uče. Inkarnacije su kao i vi. Vežanost za telo se pojavila zbog pogrešnog učenja, i onda je došao guru i rekao vam da vi niste telo, i onda ste oslobođeni. Zato se sva ova rođenja dešavaju. Da ste znali za vežanost, odbili biste da se rodite. Ali zbog toga što je "Ja jesam" kvalitet tela, kasnije saznate da niste telo i onda ste u zamci. Ali jednom kada saznate, oslobođeni ste.

30. jun 1981.

M: Celokupno znanje je kao sin neplodne žene.

Trenutno postoji samo bivanje i funkcionisanje. Individualnost i personalnost su odbačeni. Nema personalnosti, pa nema ni govora o rođenju, životu ili smrti. Ostaje samo svesnost bez imena ili forme. Uopšte nema individualnosti. Forma treba ime, ali kada nema nijednog, onda svesnost ostaje samo toliko dugo koliko je tu telo, ali bez individualnosti. Telo je sada od koristi isto onoliko koliko je bilo od koristi pre rođenja i koliko je od koristi posle smrti. Kako vi mene znate? Znate me samo na osnovu telesne forme i imena. Da li me zaista vidite onakvog kakav jesam? Sumnjam. Zaključak je da nerođeni uživa u principu rođenja. Taj princip rođenja oduzima toliko vremena da se shvati, a nerođeni je jedini koji je večan. Sopstvu treba toliko vremena da shvati Sopstvo.

Vezali smo sebi oko vrata toliko koncepata: smrt, to "Ja sam" itd. Slično tome, koncepti o dobru i zlu su neophodni. Razvili smo te koncepte i uhvaćeni smo u njih. Kako razmišljate o Samospoznaji? Da li boravite u Sopstvu ili mislite da je Sopstvo nešto drugo? Uhvaćeni ste i izgubljeni u svojim konceptima.

Na primer, vi imate koncept o prijateljstvu. Koliko dugo imate prijatelje? Toliko dugo koliko su vam od koristi. Sve dok vam je prijatelj od koristi, toliko dugo ćete želeći da zadržite prijateljstvo. A zapravo, kako ja mogu izvući neku korist od prijatelja? Ja, kao individua, ne postojim, pa kako onda mogu da izvučem neku korist? Korist za koga? Kako uopšte može biti govora o prijateljstvu?

Svako ko dođe ovamo može da sedne. Dozvoliću mu da sedi neko vreme, ali ću kasnije reći: "Možeš da ideš." Zašto? Zato što nemam nameru da budem prijatelj sa tom osobom. Obično, postoji neka svrha u izvlačenju koristi od druženja sa drugima. Kada upoznate nekoga, može postojati namera da služite jedno drugom. Ali ja nemam prijatelje. Čak i ovo "Ja jesam" neće ostati moj prijatelj.

Nisam više u stanju da govorim - duh je voljan ali telo je slabo. Nekada sam imao običaj da dočekam ljude, ali sada više ne mogu. Oni dolaze, sede i odu sami. Ne mogu čak ni da budem gostoljubiv.

Celokupno moje znanje je nestalo. Ne tiče me se.

REČNIK

Advaita: ne-dualnost, učenje Šankare o jedinstvu Sopstva i *brahmana* (apsoluta)
Adya: prvobitan, praiskonski
Agni: vatra
Aham: Ja, ego
Ađnana: neznanje
Akasha: prostor, vazduh
Ananda: blaženstvo
Arati: bogosluženje u zoru ili u sumrak
Asana: položaj
Ashram: škola oko nekog prosvetljenog učitelja
Atman: Sopstvo
Avatar: inkarnacija Boga
Bhagavan: blaženi, oznaka prosvetljenog ili sveca, atribut božanskog
Bhajan: obožavanje Bhakta: posvećenik
Bhakti: posvećenost
Biđa: seme, izvor
Brahman: Bog kao stvaralac, vrhovni Bog hinduizma - za razliku od *brahmana* kao apstraktnog principa apsoluta u Upanišadama i *advaita vedanti*
Brahmarandhra: otvor na vrhu glave, fontanela
Buddhi: intelekt
Chaitanya: svesnost
Chakra: tačka
Chakrapani: Shakti, energija
Chidakash: svesnost, prostor, prostor uma
Chit: univerzalna svesnost
Chitta: um
Deva: Božansko biće
Dhyana: meditacija, kontemplacija
Gayatri: sveta Vedska mantra Gita: pesma
Guna: atribut, prirodni kvalitet (tri gune su: Sattwa, Rajas i Tamas)
Guru: učitelj
Hatha Yoga: Joga sistem za uspostavljanje kontrole nad fizičkim telom i disanjem
Hiranyagarbha: kosmička inteligencija, kosmički um, kosmičko jaje
Išvara: Bog
Ďagat: svet
Ďagrat: budno stanje
Ďapa: ponavljanje mantr
Ďiva: individualna duša
Ďnana: znanje
Kalpana: imaginacija uma
Kama: čežnja, strast
Karma: akcija i reakcija
Karta: onaj koji dela
Koša: zaštitni omotač, shvatanje da su telo, um, energija samo omotači oko Sopstva
Kriya: fizička akcija
Kumbhaka: zadržavanje daha
Kundalini: prvobitna kosmička energija

Laya: rastapanje, mešanje
 Lila: sport, igra, shvatanje da je ispoljeni svet samo božija igra
 Linga: simbol, znak, npr. falusni simbol boga Šive
 Maha: veliki
 Mahakash: veliki prostor
 Mahesvara: Veliki Gospodar
 Manana: stalno razmišljanje, refleksija, meditiranje
 Manas: sposobnost razmišljanja, um
 Manolaya: involucija i rastapanje uma u njegovom uzroku
 Mantra: sveti slog ili reč ili nekoliko reči koje se ponavljaju u meditaciji ili molitvi
 Maya: projekcija, iluzija Brahman-a
 Moksha ili Mukti: oslobođenje
 Mouna: tišina
 Mula: poreklo, koren
 Mumukshu: tragalac za oslobođenjem
 Muni: svetac, prosvetljena osoba
 Murti: idol
 Nama: ime
 Nama-rupa: ime i oblik, priroda sveta, davanje imena oblicima
 Neti-neti: "Ni ovo, ni ono", negiranje svih imena i formi da bi se stiglo do prave istine
 Nirguna: bez atributa
 Nirgunabrahman: bezlični, neopisivi Apsolut, Nirvana, oslobođenje, konačna emancipacija
 Niskama: bez čežnje
 Para: vrhovni, drugi, transcendentalni
 Parabrahman: Vrhovni Apsolut
 Prajna: svesnost, svest, intuicija
 Prakrti: priroda, sve što postoji, prvobitni, bezuzročni prauzrok postojanja, Pralaya: potpuno stapanje
 Prana: vitalna energija, dah
 Prema: Božanska ljubav
 Puđa: obožavanje
 Purna: potpun, ceo, beskrajn
 Puruša: Sopstvo koje boravi u srcu svega, transcendentalni Duh koji omogućava prirodu i sve što postoji
 Rađas: strast, nemir, jedan od tri aspekta kosmičke energije ili guna
 Sadhaka: duhovni aspirant, učenik
 Sadhana: duhovno praksa
 Sadhu: pobožna, ispravna osoba
 Saguna Brahman: Apsolut obdaren kvalitetima
 Shakti ili Šakti: moć, energija, sila
 Samadhi: Jednost, meditativno iskustvo Sopstva
 Samsara: svetovni život
 Samskara: mentalna slika, stečeni utisci koji nas vezuju za bivanje i proizvode nove utiske
 Sankalpa: misao, čežnja, imaginacija
 Sat-Chit-Ananda: Bitak-svest-blaženstvo, kvalitet Sopstva
 Sat-Guru: unutrašnje Sopstvo koje se spolja manifestuje kao Guru
 Satsang: druženje sa mudracem
 Sattva: svetlost, čistota, bivanje, postojanje, jedna od tri gune
 Shastra: sveti spis
 Siddha: usavršeno biće

Siddhi: psihička moć
Sloka: sveti stih
Sphurna: potmulji zvuk, vibracija
Sunya: praznina
Sutra: štura rečenica, stihovi kojima su pisani sveti tekstovi
Swarupa: suština, osnovna priroda, istinska priroda bivanja
Tamas: neznanje, mrak, jedna od tri gune
Tattva: element, suština
Turiya: nadsvesno stanje, četvrto stanje svesti, pored tri koja se spontano smenjuju (java, san i dubok san) turiya se postiže praksom meditativne discipline i iskustvom samadhija.
Upanishad: znanje iz Veda, govori nastali po znanju veda i koji razrađuju učenje veda
Vac ili Vak: govor
Vairagya: ravnodušnost prema svim čulnim i svetovnim stvarima
Vasana: suptilna čežnja, podsvesni utisci koji vezuju svest
Veda: hinduistički sveti spisi
Vedanta: završetak Veda, učenje Šankare
Vichara: istraživanje prirode Sopstva
Viđnana: princip čiste inteligencije
Virat: makrokosmos, fizički svet
Viveka: razlikovanje stvarnog i nestvarnog
Vritti: talas misli, mentalna modifikacija, unutarnji dijalog
Yoga: jedinstvo, učenje o disciplini i praksi buđenja, osnovno delo o jogi su "Izreke o jogi" (Joga sutre) koje je sakupio Patandali
Yogi: onaj koji vežba jogu